

Misyjne Materiały Liturgiczne

OTO JA POŚLIJ MNIE

TYDZIEŃ MISYJNY 2020

Papieskie Dzieła Misyjne
Warszawa 2020

Missio-Polonia
Wydawnictwo Papieskich Dzieł Misyjnych
01-015 Warszawa, Skwer Kard. Stefana Wyszyńskiego 9
tel. (22) 838 29 44

Zespół redakcyjny:
ks. Tomasz Atlas, ks. Maciej Będziński,
s. Katarzyna Murawska FMM
Elżbieta Polkowska, Anna Sobiech

Korekta:
Irmina Janus, Joanna Przypolska

Skład:
Krzysztof Kopania

ISSN 1232-6100

WPROWADZENIE

~ „Oto ja, pošlij mnie” ~

Drodzy Duszpasterze, Animatorzy i Katecheci!

Tegoroczny Tydzień Misyjny będziemy przeżywać pod hasłem „Oto ja, pošlij mnie”. Słowa te, zaczerpnięte z Księgi Izajasza (Iz 6, 8b), zostały zaproponowane wszystkim Kościołom lokalnym. W imieniu papieża Franciszka, za pośrednictwem Papieskich Dzieł Misyjnych przekazał je prefekt Kongregacji Ewangelizacji Narodów.

Hasło to zaprasza nas, abyśmy wprowadzali w życie to, co odkryliśmy podczas ubiegłorocznego, wspaniale przeżytego, Nadzwyczajnego Miesiąca Misyjnego. Abyśmy świadomi naszego misyjnego powołania jeszcze pełniej niż dotychczas realizowali zadania uczniów-misjonarzy, szczególnie podczas Tygodnia Misyjnego.

Tegoroczne hasło trzeba też odczytywać w kontekście bieżącego roku duszpasterskiego, w którym Kościół w Polsce zaprasza nas do głębokiego, przeżywanego z wiarą i zaangażowaniem udziału we Mszy św. A przecież – jak uczy papież Franciszek – to właśnie spotkanie z Chrystusem w Eucharystii jest podstawowym motywem naszej radości, nadziei i posługi w ewangelizacji (por. EG 8). I każde takie spotkanie kończy się przecież liturgicznym, ale i misyjnym posłaniem: Idźcie!

Przekazując Wam niniejsze materiały liturgiczno-formacyjne, mam nadzieję, że pomogą Wam i Waszym wspólnotom owocnie przeżyć tegoroczną Niedzielę i Tydzień Misyjny. A za każdy dar duchowy, materialny i za konkretną misyjną współpracę z ojcem świętym, podejmowaną za pośrednictwem Papieskich Dzieł Misyjnych, składam serdeczne podziękowanie.

Ks. Tomasz Atlas, dyrektor krajowy PDM

ORĘDZIE PAPIEŻA FRANCISZKA NA ŚWIATOWY DZIEŃ MISYJNY

18 października 2020 roku

„Oto ja, pošlij mnie!” (Iz 6, 8)

Drodzy bracia i siostry,

Pragnę wyrazić wdzięczność Bogu za zaangażowanie, z jakim przeżywany był w całym Kościele październik ubiegłego roku jako Nadzwyczajny Miesiąc Misyjny. Jestem przekonany, że przyczynił się on do misyjnego nawrócenia w wielu wspólnotach, podążających za wskazanym tematem: „Ochrzczeni i posłani: Kościół Chrystusa z misją na świecie”.

W tym roku, naznaczonym cierpieniami i wyzwaniem spowodowanymi przez pandemię COVID-19, to misyjne pielgrzymowanie całego Kościoła nadal trwa w świetle słów, które znajdujemy w opisie powołania proroka Izajasza: „Oto ja, pošlij mnie!” (Iz 6, 8). Jest to ciągle aktualna odpowiedź na pytanie Pana: „Kogo mam posłać?” (tamże). To powołanie pochodzi z serca Boga, z Jego miłosierdzia, które rzuca wyzwanie zarówno Kościołowi, jak i ludzkości w obecnym światowym kryzysie. „Podobnie, jak uczniów z Ewangelii, ogarnęła nas niespodziewana i gwałtowna burza. Uświadomiliśmy sobie, że jesteśmy w tej samej łodzi, wszyscy słabi i zdezorientowani, ale jednocześnie ważni, wszyscy wezwani do wiosłowania razem, wszyscy potrzebujący, by pocieszać się nawzajem. Na tej łodzi... jesteśmy wszyscy. Tak jak ci uczniowie, którzy mówią jednym głosem i wołają w udręce: «giniemy» (w. 38), tak i my zdaliśmy sobie sprawę, że nie możemy iść naprzód każdy na własną rękę, ale jedynie razem” (Rozważanie na placu św. Piotra, 27 marca 2020 r.). Jesteśmy naprawdę zaskoczeni, zdezorientowani i przestraszeni. Cierpienie i śmierć sprawiają, że doświadczamy naszej ludzkiej kruchości; ale jednocześnie wszyscy dostrzegamy silne pragnienie życia i wyzwolenia od zła. W tym kontekście, powołanie do misji, zaproszenie do wyjścia ze swoich

ograniczeń ze względu na miłość Boga i bliźniego jawi się jako szansa dzielenia się, służby, wstawiennictwa. Misja, którą Bóg powierza każdemu z nas, sprawia, że przechodzimy od bojaźliwego i zamkniętego „ja” do „ja” odnalezionego i odnowionego przez dar z siebie.

W ofierze krzyżowej, w której wypełnia się misja Jezusa (por. J 19, 28-30), Bóg objawia, że Jego miłość jest dla każdego i dla wszystkich (por. J 19, 26-27). I prosi nas o naszą osobistą gotowość do wyruszenia z misją, ponieważ On jest Miłością w odwiecznej dynamice misyjnej, zawsze wychodzącej poza siebie samego, aby dać życie. Z miłości do człowieka Bóg Ojciec posłał swego Syna Jezusa (por. J 3, 16). Jezus jest misjonarzem Ojca: Jego Osoba i Jego dzieło są całkowicie podporządkowane woli Ojca (por. J 4, 34; 6, 38; 8, 12-30; Hbr 10, 5-10). Z kolei Jezus, dla nas ukrzyżowany i zmartwychwstały, pociąga nas swoją dynamiką miłości i ze swoim Duchem, który ożywia Kościół, czyni nas swymi uczniami i posyła z misją do świata i do ludzi.

„Misja, «Kościół wychodzący» nie jest programem, zamiarem, który należy zrealizować wysiłkiem woli. To Chrystus sprawia, że Kościół wychodzi ze swoich ograniczeń. W misji głoszenia Ewangelii wyruszasz, ponieważ Duch cię pobudza i niesie” (*Senza di Lui non possiamo far nulla*, San Paolo 2019, 16-17). Bóg zawsze kocha jako pierwszy i z tą miłością przychodzi do nas i nas woła. Nasze osobiste powołanie wynika z faktu, że jesteśmy synami i córkami Boga w Kościele, Jego rodziną, braćmi i siostrami w tej miłości, której świadectwo dał nam Jezus. Wszyscy natomiast mają ludzką godność opartą na Bożym powołaniu, aby być dziećmi Boga i by stawać się – w sakramencie chrztu i w wolności wiary – tym, czym są od zawsze w sercu Boga.

Już fakt, że otrzymaliśmy za darmo życie, stanowi domyślne zaproszenie do wejścia w dynamikę daru z siebie: ziarno, które w ochrzczo-

nych nabierze dojrzałej formy jako odpowiedź na miłość w małżeństwie lub dziewictwie dla królestwa Bożego. Życie ludzkie rodzi się z miłości Boga, wzrasta w miłości i dąży ku miłości. Nikt nie jest wykluczony z miłości Boga, a w świętej ofierze Jezusa Syna na krzyżu Bóg zwyciężył grzech i śmierć (por. Rz 8, 31-39). Dla Boga zło – a nawet grzech – staje się wyzwaniem, by kochać i to kochać coraz bardziej (por. Mt 5, 38-48; Łk 23, 33-34). Dlatego w tajemnicy paschalnej Boże miłosierdzie leczy pierwotną ranę ludzkości i wylewa się na cały wszechświat. Kościół – powszechny sakrament miłości Boga do świata – kontynuuje w dziejach misję Jezusa i posyła nas wszędzie, aby przez nasze świadectwo wiary i głoszenie Ewangelii Bóg mógł ponownie ukazać swoją miłość oraz dotknąć i przemienić serca, umysły, ciała, społeczeństwa i kultury w każdym miejscu i czasie.

Misja jest wolną i świadomą odpowiedzią na powołanie Boga. Ale to powołanie możemy dostrzec tylko wtedy, gdy przeżywamy osobistą relację miłości z Jezusem żyjącym w swoim Kościele. Zadajmy sobie pytanie: czy jesteśmy gotowi na przyjęcie obecności Ducha Świętego w naszym życiu, do usłyszenia powołania na misję, czy to na drodze małżeństwa, czy też na drodze dziewictwa konsekrowanego lub święceń kapłańskich, a w każdym razie w zwykłym powszednim życiu? Czy jesteśmy gotowi, aby być posłanymi wszędzie, żeby świadczyć o naszej wierze w Boga, Miłosiernego Ojca, aby głosić Ewangelię zbawienia Jezusa Chrystusa, aby mieć udział w Bożym życiu Ducha Świętego budując Kościół? Czy podobnie jak Maryja, Matka Jezusa, jesteśmy gotowi bez zastrzeżeń służyć woli Bożej (por. Łk 1, 38)? Ta wewnętrzna dyspozycyjność jest bardzo ważna, aby móc odpowiedzieć Bogu: „Oto ja, poślij mnie!” (Iz 6, 8). I to nie w sposób abstrakcyjny, ale w dniu dzisiejszym Kościoła i historii.

Zrozumienie tego, co Bóg nam mówi w tych czasach pandemii, staje się wyzwaniem także dla misji Kościoła. Choroba, cierpienie, strach i izolacja wzywają nas do zadawania sobie pytań. Ubóstwo ludzi umierających samotnie, pozostawionych samych sobie, tracących pracę i płacę, niemających domu i pożywienia – każe nam się zastanowić. Zmuszeni do dystansu fizycznego i do pozostawiania w domu, jesteśmy zaproszeni do ponownego odkrycia, że potrzebujemy relacji społecznych, a także wspólnotowej relacji z Bogiem. Sytuacja ta, nie powiększając naszej nieufności i obojętności, powinna skłonić nas do zwrócenia większej uwagi na nasz sposób odnoszenia się do innych. A modlitwa, w której Bóg dotyka i porusza nasze serca, otwiera nas na potrzebę miłości, godności i wolności naszych braci, a także na troskę o całe stworzenie. Niemożność gromadzenia się jako wspólnota Kościoła w celu sprawowania Eucharystii sprawia, że znaleźliśmy się w sytuacji wielu wspólnot chrześcijańskich, które nie mogą uczestniczyć w Mszy św. w każdą niedzielę. W tym kontekście jest do nas ponownie skierowane pytanie, które zadaje nam Bóg: „Kogo mam posłać?”, i oczekuje On od nas wielkodusznej i stanowczej odpowiedzi: „Oto ja, pošlij mnie!” (Iz 6, 8). Bóg wciąż szuka, kogo mógłby posłać na świat i do narodów, aby dawać świadectwo o Jego miłości, o Jego zbawieniu od grzechu i śmierci, Jego wyzwoleniu od zła (por. Mt 9, 35-38; Łk 10, 1-12).

Obchody Światowego Dnia Misyjnego oznaczają również potwierdzenie, że modlitwa, refleksja i wasze wsparcie finansowe są szansą na aktywne uczestnictwo w misji Jezusa w Jego Kościele. Miłość wyrażona w zbiórkach podczas celebracji liturgicznych trzeciej niedzieli października ma na celu wsparcie pracy misyjnej, prowadzonej w moim imieniu przez Papieskie Dzieła Misyjne, aby wyjść naprzeciw duchowym i materialnym potrzebom narodów i Kościołów na całym świecie, dla zbawienia wszystkich.

Niech Najświętsza Maryja Panna, Gwiazda Ewangelizacji i Pocieszycielka Strapionych, misyjna uczennica swego Syna Jezusa, nadal wstawia się za nami i niech nas wspiera.

Rzym, u św. Jana na Lateranie, 31 maja 2020, uroczystość Zesłania Ducha Świętego

Franciscus

Franciscus

NIEDZIELA – 18 X

OTO JA, POŚLIJ MNIE!

Komentarz na wejście

Oto ja, poślij mnie! Hasłem tegorocznego Tygodnia Misyjnego są słowa starotestamentalnego proroka Izajasza. Posłanie jest w tradycji wiary związaniem z Osobą Boga, który jest Posyłającym. Skoro misje to sprawa wiary, to przyjęcie posłania jest swoistą rozmową z Bogiem – naszą modlitwą. Przyjmijmy na nowo prawdę o naszym chrzcielnym wybraniu i posłaniu. Niech Tydzień Misyjny rozbudzi w każdym ochrzczonym pragnienie współpracy dla ewangelizacji świata.

Akt pokuty

Świadomi naszych grzechów i zaniedbań, błagajmy miłosiernego Boga o łaskę przebaczenia.

Panie, który nieustannie posyłasz swoich misjonarzy do świata, *zmiłuj się nad nami.*

Chryste, który jesteś Drogą, Prawdą i Życiem, *zmiłuj się nad nami.*

Panie, który posłałeś nam Ducha Świętego, *zmiłuj się nad nami.*

Modlitwa wiernych

Bóg zaprasza nas do ufnej modlitwy. Przedstawmy Zbawicielowi świata nasze prośby.

– Módlmy się za pasterzy Kościoła: papieża, naszego biskupa (NN), kapłanów i diakonów, aby ich rozmiłowanie w Ewangelii pociągało ludy i narody do wiary w Jezusa. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za rządzących państwami, parlamenty i samorządy, aby szacunek wobec religii i ludzi wierzących stał się fundamentem do budowania jedności. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za chorych, cierpiących i samotnych, aby z ufnością oddali swój trud Chrystusowi w intencji szerzenia Dobrej Nowiny. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za wszystkich misjonarzy i wolontariuszy misyjnych, aby ich radość oraz entuzjazm głoszenia wiary porywał innych do szukania Chrystusa. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych ofiarodawców, dobroczyńców duchowych i materialnych, animatorów i misjonarzy, niech Bóg w swoim nieskończonym miłosierdziu przyjmie ich do wspólnoty zbawionych. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, abyśmy odkryli w Tygodniu Misyjnym swoje miejsce w misyjnym posłannictwie Kościoła. *Ciebie prosimy...*

Bądź uwielbiona Trójco Święta, której miłość posyła nieustannie ludzi na krańce świata. Tobie cześć i chwała po wszystkie wieki wieków.

Procesja z darami

Jezu, nieustannie posyłasz nam swoje dary i łaski, dlatego przynosimy przed Twój majestat owoce naszej pracy i nasze dary.

– Krzyże z napisem „Idźcie i głoscie”, które jako znak przyjętego sakramentu i posłania otrzyma młodzież podczas bierzmowania.

– Książeczki z pierwszymi piątkami miesiąca, które zostaną rozdane chorym w naszej parafii z prośbą, aby ofiarowali spowiedź i Komunię w intencji misji.

– Egzemplarze Pisma Świętego, które zostaną rozdane rodzinom, w których dziecko przygotowuje się do pierwszej Komunii Świętej, aby czuli się odpowiedzialni za głoszenie słowa Bożego.

– Chleb i wino na ofiarę eucharystyczną – niech Komunia św., którą przyjmujemy, będzie umocnieniem na drodze do świętości i niech posyła nas w te miejsca, gdzie potrzeba jednoznacznego znaku Miłości Boga.

Homilia dla młodzieży

Dzisiejsza niedziela rozpoczyna Tydzień Misyjny. Dzisiaj do każdego z nas Pan Bóg wypowiada słowa, które usłyszał niegdyś prorok Izajasz: „Kogo mam posłać? Kto by Nam poszedł?”

Chcielibyśmy mieć taką siłę duchową i entuzjazm prorocki, aby szczerze i bez wahania odpowiedzieć „Oto ja, pošlij mnie”. Ten żar wiary tli się w sercu każdego z nas, ponieważ jesteśmy ochrzczeni. Jesteśmy dziećmi Boga. Dziećmi umiłowanymi, o które Pan Bóg ciągle zabiega i pragnie, abyśmy się do Niego zbliżyli, chwycili Go za rękę i poczuli się bezpiecznie.

Zbliżając się do Pana podczas liturgii, możemy usłyszeć Jego głos. Co właściwie mówi do nas dzisiaj? W pierwszym czytaniu słyszymy, jak Pan wziął mocno za rękę swojego pomazańca Cyrusa. Cyrus II Wielki był królem Persów i Medów, pokonał w roku 539 przed Chr. Imperium Babilońskie i stał się największym władcą swej epoki. Pan nazywa Cyrusa swoim pomazańcem. Tytuł ten zarezerwowany był dla Dawida i królów judzkich z jego dynastii, a oto obcy władca zostaje nazwany „namaszczonym przez Pana”, czyli poświęconym do szczególnej misji. Król Cyrus „nie znał” Boga Izraela, a więc nie był Jego czcicielem, a jednak został „wezwany po imieniu”, czyli powołany przez Jahwe, aby wybawić naród Izraela z niewoli i zapewnić mu pomyślną przyszłość.

Kiedy przyjmujemy sakrament chrztu św., to również nie znamy Boga. Gdy Go poznajemy za sprawą naszych rodziców, bliskich, katechetów, księży, nie od razu jesteśmy Jego szczerymi czcicielami, a jednak każdy z nas zostaje wezwany do tego, aby być świadkiem Chrystusa i „pośród narodów głosić chwałę Pana”.

Czasami Pan Bóg wzywa niektóre osoby do szczególnej misji niesienia Jego światła w krajach, gdzie nie ma kościołów, nie ma katechezy, wielu ludzi pozostaje nieochrzczonych, a nawet nie słyszało o Chrystusie. Przykładem takiej osoby był kard. Adam Kozłowiecki, jezuita, który przez 60 lat posługiwał na misjach w Zambii. Do Afryki wyjechał w darze wdzięczności Bogu po oswobodzeniu z obozu koncentracyjnego w Dachau. Na misjach zawsze był blisko ludzi, dużo z nimi rozmawiał. Starał się zapewnić im edukację i opiekę medyczną.

Dbał, by nie głodowali. Uczył racjonalnej uprawy roli, a gdy mucha tse-tse wybiła w okolicy misji wszystkie zwierzęta, własnymi rękoma ciągnął pług, by pomóc ludziom obsadzić ziemię. Dawał nieustannie przykład wytrwałości i ufności Bogu. Przemierzał pieszo setki kilometrów, aby z zapalem głosić Chrystusa. W 1955 r. został pierwszym biskupem Lusaki. Sprowadził wtedy wielu misjonarzy, przyczynił się do znaczącego rozkwitu życia zakonnego na tych terenach i otworzył pierwsze seminarium duchowne. Z terenu misji nie zdołał go odciągnąć nawet Jan Paweł II, który w 1998 r. mianował go kardynałem. Po konsystorzu w Watykanie kard. Kozłowiecki stwierdził: „Czuję się tu jak słoń w składzie porcelany. Moją misją jest busz”. I wrócił do Afryki. Miał wówczas 87 lat. Życie tego misjonarza było dziełem jego wiary, poniósł wielki trud miłości i wykazał się wytrwałą nadzieją – jak Tesaloniczanie, do których pisał św. Paweł.

Nie wszyscy czują pragnienie wyjazdu w dalekie zakątki świata. Pan Bóg powołuje jednak każdego chrześcijanina, aby głosić Chrystusa w codzienności. W domu, w szkole, wśród rodziny, znajomych i tych wszystkich ludzi, których Pan Bóg pozwala spotykać. Jako misjonarze Jezusa Chrystusa mamy być „światłem”. Ojcowie Kościoła porównywali Jezusa do słońca, które jest źródłem światła, a nas, chrześcijan, do księżyca, który świeci światłem odbitym od słońca. Naszą misją jest odbijanie światła, które dociera do nas od Chrystusa.

Oddajmy więc dzisiaj Bogu to, co należy do Boga – nasze życie. Zbliźmy się do Pana, oddając na spowiedzi wszystko, co nas od Niego oddziela. Niech rozpalą nas płomienie Ducha Świętego. Zaniesiemy Chrystusa wszystkim ludziom, do których Pan chce nas dzisiaj posłać.

Ks. Krzysztof Laska, archidiec. warmińska

Homilia dla dorosłych

Odpowiedź biblijnego młodzieńca „Oto ja, poślij mnie”, jest reakcją serca, które zasłuchało się w Boga.

Odpowiedź człowieka na głos Boga jest zawsze przeniknięta duchem wolności, bo takich nas chce Stwórca. Niedziela Misyjna, którą przeżywamy, ma nas rozbudzić do głębszej refleksji nad naszym chrzcielnym powołaniem, z którego wynika nasza współodpowiedzialność za misyjne dzieło Kościoła. Jeśli jesteś pociągany przez Chrystusa, jeśli jest to motywacja twego życia, to inni zdadzą sobie z tego sprawę, nie musisz tego dowodzić ani tym bardziej się z tym obnosić – mówi papież Franciszek w książkowym wywiadzie pod tytułem „Kościół jest głoszeniem, albo nie jest Kościołem”.

Być w relacji z Jezusem i z Jego Kościołem, to nieustannie czuć potrzebę głoszenia.

Modlitwa rozpala Kościół i prowadzi go po drogach historii. To ona niesie na skrzydłach misjonarzy i misjonarki, wolontariuszy i katechistów, czyli tych wszystkich, którzy przykładają dłoń do budowania misyjnej świadomości.

Papieskie Dzieła Misyjne przez swoją powszechność odzwierciedlają pragnienie Kościoła, jakim jest powszechne zbawienie i dotarcie do wszystkich ludzi, narodów i kultur z Dobrą Nowiną o Jezusie. To właśnie to bijące misjami serce Kościoła, jakim są Papieskie Dzieła Misyjne, troszczy się o blisko 80 tysięcy kleryków na całym świecie. To one w imieniu papieża dysponują zebranymi kwotami, które w całości przekazywane są na terytoria misyjne, aby kształcić katechistów, wspierać miejscowych biskupów, wznosić od podstaw świątynie i promować ochronę życia. Wszystko to dokonuje się dzięki takim misyjnym dniom jak dzisiejszy. Rozbudzamy ducha misyjnego nie po to, żeby go po siedmiu dniach zagasić i odłożyć na przyszły rok. Rozbudzamy i rozpalamy, bo wierzymy za św. Pawłem, że jest to dzieło w naszym Panu Jezusie Chrystusie.

Bóg ciągle pyta: kogo mam posłać? I myślę, że tu nie idzie o farmaceutyczne zważenie, ile oddam Bogu, a ile zachowam dla siebie. Idzie o odruch wolnego i miłującego serca. Serca, które powie: Panie, pošlij

mnie do rodziny, by był to dobry czas rozmowy i bliskości. Poślij mnie, Panie, do grupy lub stowarzyszenia w mojej parafii, spraw, bym obdarowując sam jeszcze bardziej poczuł się obdarowany przez wspólnotę.

Poślij mnie, Panie, w misji pojednania do tych zwaśnionych stron, które od wielu lat ze sobą nie rozmawiają lub się nie odwiedzają. To jest też misyjne wychodzenie Kościoła, o którym wspomina papież Franciszek.

Niedziela Misyjna, którą przeżywamy, to sposobność do realizacji naszych młodzieńczych pragnień i marzeń sprzed lat. Może dziś – ze względu na obraną inną niż kapłańska czy zakonna drogę powołania wydaje ci się, że już nic nie możesz zrobić dla ewangelizacji. Nic bardziej mylnego. Proszę, otwórz serce na głos Boga. Oddaj Mu to, o co prosi Zbawca. Niech to będzie czas na modlitwę lub podjęcie stałego zobowiązania dla ewangelizacji. Ciągłe jest wielu potrzebujących – modlitwy i działania.

Wizyta misjonarza w twojej parafii, zaproszenie wolontariuszy, którzy wybierają się na posługę do Afryki, rekolekcje dla wspólnoty o tematyce misyjnej... To wszystko możesz oddać Bogu, bo to należy do Niego. A co dla ciebie? Odpowiem słowami św. Pawła z drugiego czytania: „Łaska wam i pokój!”. Bo tego najbardziej dziś nam potrzeba.

Ks. Maciej Będziński, PDM, Warszawa

Rozważania różańcowe *(tajemnice chwalebne)*

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Muszą umrzeć nasze plany, aby mógł działać Chrystus w swojej mocy. Poranek Zmartwychwstania jest nadzieją dla nas wszystkich. Posłanie przez Boga jest dla nas ogromną szansą, aby na nowo zaufać, jak niewiasty przy grobie, jak uczniowie w Wieczerniku, jak ci dwaj na drodze do Emaus.

Jezu Zmartwychwstały, daj nam odwagę do podjęcia posłania.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Jezus nie odchodzi od nas, ale wskazuje drogę i zawsze z nami trwa, aby nas umacniać. Oddajemy Tobie, Jezu, narody prześladowane i dotknięte wojną. Nie traćcie nadziei! Nie porzucajcie wiary! Bóg jest z wami po wszystkie dni aż do skończenia świata.

Jezu wstępujący do Ojca, umocnij naszą wiarę.

3. Zesłanie Ducha Świętego

Wylanie Twojego Ducha było początkiem misyjnego Kościoła. Modlitwa do Ducha Świętego wprowadza nas na drogę ewangelizacji. Duchu Miłości Ojca i Syna, który jesteś u początku stworzenia i odkupienia, napełnij nas odwagą do szerzenia Królestwa pokoju i miłości.

Jezu posyłający nam Ducha Świętego, rozpal w nas miłość.

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Matko Jezusa, dla ciebie dzieło Zbawienia i historia życia to jedno. Uczysz nas cichej i wiernej współpracy z łaską Boga. Pokazujesz, jak przekierować swoje życie na tory Boskiej Miłości. Otaczasz opieką tych, którzy narażają życie i zdrowie dla misji Kościoła. Oblubienico Ducha Świętego i drogo do Nieba, ucz nas przyjmować Boże posłanie.

Jezu, który dajesz nam Maryję za Matkę, ucz nas składać na ołtarzu Boga nasze plany.

5. Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny na Królową Nieba i Ziemi

Nie szukasz, Maryjo, poklasku i chwały, a otrzymujesz koronę z rąk Syna. Misjonarz nie oddaje swojego życia i powołania Bogu, aby tu na ziemi otrzymać nagrodę. Prędzej otrzyma tęsknotę, zmęczenie, chorobę, frustrację, że nie może czegoś zmienić... Dlatego Ty, Matko, jesteś wzorem dla wszystkich misjonarzy i współpracowników misyjnych. Matko naszych misyjnych modlitw i działań, bądź dla nas nagrodą.

Jezu, Królu Wszechświata, pozwól, byśmy w ramionach Maryi byli do Ciebie podobni.

Czytanka różańcowa

Kiedy trwamy na modlitwie różańcowej, jesteśmy przed obliczem Jezusa ukrytego w Najświętszym Sakramencie, uświadamiamy sobie naszą odpowiedzialność za misje. To wołanie proroka: „Kogo mam posłać?“, nie jest wołaniem desperacji kogoś, komu skończyły się pomysły na chwytywanie ludzkich dusz. To Boży Duch, który rozpala serce człowieka pełnego wiary i mocy, że otrzymał od Boga wszystko, aby dać świadectwo o Jezusie.

W dzisiejszym Liście do Tesaloniczan św. Pawła czytamy: „nasze głoszenie Ewangelii wśród was nie dokonało się samym tylko słowem, lecz mocą i działaniem Ducha Świętego oraz wielką siłą przekonania“. Sprawa ewangelizacji zależy od Ducha Świętego i od naszego zaangażowania. Wielka jest moc modlitwy, to ciche i przeniknięte łzami bezradności szturmowanie Nieba przez ofiarę chorych i cierpiących. To siła zaangażowania dzieci we wspólnotach ognisk misyjnych, gdzie najmłodszy są wzorem dla dorosłych.

Potrzeba tej naszej obecności różańcowej i adoracyjnej, aby samemu uwierzyć, że misje to moja sprawa. Że nawrócenie człowieka to może jest sprawa mojego osobistego powołania w rodzinie, na uniwersytecie czy w firmie. Nie przeliczamy sprawy misji na kategorie zysków i strat. Na kategorie personalne i zdolnościowe. Zaufajmy Bogu, że skoro mnie zaprasza do tego wielkiego dzieła, to będę umocniony taką łaską, jaka jest mi w tym momencie potrzebna.

Rozpoczynający się Tydzień Misyjny to idealny czas, by moja parafia, klasa czy dom stały się małym ogniskiem misyjnym, którego zadaniem jest rzucać iskry, od których zapłonie duchem misyjnym nasza wspólnota wiary. To czas stanięcia przed Bogiem i wyrażania swojej gotowości: Wiem, Panie, że Ty mi zaufałeś, niczego więcej nie potrzebuję. Oto ja, poślij mnie!

Ks. Maciej Będziński, PDM, Warszawa

PONIEDZIAŁEK – 19 X

OTO JA, RODZIC, POŚLIJ MNIE

Komentarz na wejście

„Łaską bowiem jesteście zbawieni”. Bóg bogaty w miłosierdzie okazuje nam swoją łaskę, która jest niezasłużonym darem. Bóg przywraca nas do życia niezależnie od naszej ludzkiej kondycji i grzechu. Jest w tym zawarta olbrzymia mądrość, której nikt z nas nie jest w stanie pojąć. My – grzeszni, dostępujemy łaski przebywania w Chrystusie, który jest uosobieniem doskonałej miłości i życia w pełni.

On daje nam siebie samego w Eucharystii. Codziennie Kościół celebrowuje jedną z największych tajemnic samego Boga i codziennie jesteśmy zaproszeni do udziału w owej Uczcie. Trwajmy zatem ufnie w tej świętej liturgii – powierzając Chrystusowi nasze rodziny. Panie, niech Twoja miłość i łaska przemienia nas i przygotowuje do spotkania z Tobą w wieczności.

Modlitwa wiernych

Pamiętając o wielkich dziełach Boga, których nieustannie dokonuje pośród nas, przedstawiamy Mu z ufnością nasze prośby.

– Módlmy się za Kościół, by w swoim misyjnym posłaniu zawsze odważnie wychodził na peryferie ludzkiego życia, wiernie głosząc Ewangelię całemu stworzeniu. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za papieża Franciszka, wszystkich biskupów świata, kapłanów, diakonów, by nie wahali się okazywać serca Ludowi Bożemu, do którego są posłani. Panie, udziel łaski swoim sługom, by z oddaniem głosili Twoje zbawienie. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się, by młodzi u progu dorosłości nie bali się odczytywać z wiarą swojego życiowego powołania, zwłaszcza powołania do małżeństwa. Prośmy, by swoją ludzką miłość odczytywali w kluczu miłości

Trójcy Przenajświętszej i dali tym samym początek pięknym rodzinom.
Ciebie prosimy...

– Módlmy się za małżeństwa, które borykają się z problemem niepłodności, by zawierali się Tobie – najlepszemu z Ojców. Panie, daj ukojenie w bólu, wlej w ich serca pokój i nadzieję i jeśli taka jest Twoja wola, uzdrów, by mogli w przyszłości pełnić z miłością rolę ojca i matki.
Ciebie prosimy...

– Módlmy się za zmarłych z naszych rodzin, za dusze naszych rodziców. Niech po trudzie ziemskiej pielgrzymki radują się w Tobie, Panie, w Twoim Królestwie. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych i za nasze rodziny, by silne wiarą i miłością zdołały odeprzeć wszelkie pokusy niosące rozłam i zniszczenie.
Ciebie prosimy...

Jezu, wysłuchaj naszych prośb, które zanosimy do Ciebie i udziel nam potrzebnych łask.

Rozważania różańcowe (*tajemnice radosne*)

Rozważając tajemnice radosne zawierajmy Bogu przez Maryję, naszą najczulszą Matkę, Matkę Pięknej Miłości, nasze rodziny, radości i smutki, czas teraźniejszy i przyszłość. Maryjo – Tyś naszą Wspomożycielką i Orędowniczką. Wypraszaś nam siłę i odwagę do świadczenia o Miłości Bożej w naszej codzienności.

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Maryja to młoda dziewczyna i zarazem w planie Bożej Mądrości – Matka Zbawiciela całej ludzkości. Niewyobrażalne dzieło Odkupienia spotkało się z delikatnością, skromnością i pokorą. Młodość i zarazem ogromna dojrzałość spotkały się w osobie Maryi. Ona, mimo wielu przeciwności, jest gotowa wypełnić Boży plan. Jest wybrana i posłana przez Boga. Przyjmuje na siebie rolę Matki, najpierw Matki Jezusa – później Matki każdej i każdego z nas.

Maryjo – łaski pełna – proś za wszystkimi matkami i za wszystkimi ojcami, by niezależnie od trudnych okoliczności, nie bali się przyjąć z otwartością każdego poczętego życia.

2. Nawiedzenie świętej Elżbiety

Maryjo – Ty jesteś najlepszą z matek. Twoja obecność umacnia i utwierdza w wierze, nadaje sens naszemu ludzkiemu powołaniu do macierzyństwa i ojcostwa. Ty nie lękasz się niczego i ofiarnie pełnisz służbę na rzecz drugiego człowieka, bo wiesz, że osłania Cię moc Najwyższego. Prośmy za wstawiennictwem Maryi o uzdrowienie z lęku przed niepewnością jutra.

3. Narodzenie Pana Jezusa

Wielki i potężny Bóg z miłości do nas przyjmuje ludzką naturę. Uniża się, by być bliżej człowieka. Tajemnica Bożego Wcielenia, zapowiadana u proroków Starego Testamentu, staje się rzeczywistością. On podobny do nas we wszystkim, oprócz grzechu, przychodzi na świat uwikłany w grzech, by nas wyzwolić. Czy jesteśmy gotowi, by przyjąć prawdę o Bożym Wcieleniu i w tych najmniejszych i najbardziej bezbronnych dostrzec samego Boga? Ujrzeć Chrystusa w drugim człowieku – oto sedno życia chrześcijańskiego.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Przyjąć Jezusa i Jego Ewangelię bez względu na wszystko – to zadanie dla nas. Pozostać wiernym miłości mimo prześladowań, mimo oznak jawnego hejtu, na jaki współcześnie narażony jest każdy, kto przyjmuje Jezusa i świadczy o Nim – to niewątpliwie wielki akt odwagi. Jezus jest znakiem sprzeciwu dla wielu. A ten, kto podąża za Chrystusem, staje się równocześnie głosem sumienia dla świata. Prośmy o silną wiarę przewyżającą każdy lęk, który jest w nas.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Wiara w Boga to jedność z Bogiem w każdej życiowej sytuacji. Syn jest w łączności z Ojcem, a Ojciec z Synem. W życiu często do głosu

dochodzi nasza niedojrzałość, nasze „ego” wybija się ponad to, co Boże. Chcąc odnaleźć Boga na płaszczyźnie jednostkowej i wspólnotowej (rodzinnej), trzeba nam szukać Go w żywych znakach Jego obecności – w sakramentach, w Kościele. On tam jest i czeka na nas.

Czytanka różańcowa

„Oto ja, rodzic, poślij mnie”. Odpowiedzialne rodzicielstwo wymaga stałej troski o wzrost wiary. Być rodzicem i wychowawcą we współczesnym świecie nie jest zadaniem prostym i oczywistym. Jednak należy pamiętać o tym, że w zmaganiach wychowawczych nie pozostajemy sami.

Świadomość tego, kim jestem – „ja, rodzic” – oraz prośba, by w duchu wiary w Chrystusa i z Chrystusem realizować swoje powołanie – poślij mnie – wyrażają pełnię odpowiedzialności. Z jednej strony wiemy, jaką pełnimy rolę, z drugiej jesteśmy świadomi swojej niewystarczalności.

Ważne jest, by w refleksjach nad wychowaniem nie pominąć dwóch fundamentalnych prawd: po pierwsze – człowiek jest powołany do życia w prawdzie i miłości; po drugie – każdy urzeczywistnia siebie przez bezinteresowny dar z siebie samego. Odnosi się to zarówno do tych, którzy wychowują, jak i do tych, którzy są wychowywani. Wychowanie to obdarzanie człowieczeństwem. Wychowanie to miłość i obecność. Być rodzicem to realizować świętość życia chrześcijańskiego w wymiarze relacji, w której podmiotem jest zawsze człowiek.

Magdalena Kołtyś, Lublin

WTOREK – 20 X

OTO JA, KAPŁAN, POŚLIJ MNIE

Komentarz na wejście

Stajemy dziś do dyspozycji Boga. Nasza obecność na Mszy św. w Tygodniu Misyjnym jest wynikiem decyzji, którą podjęliśmy – jesteśmy do Twojej dyspozycji, Panie. Tym, co utrudnia przyjęcie takiej postawy, jest nasze skupienie się na sobie, a nie na tym, który ma moc nas oczyścić, wzmocnić i posłać. Prośmy za przyczyną św. Jana Kantego, prezbitera, o wzmocnienie naszej woli i oczyszczenie intencji.

Modlitwa wiernych

Przez przyczynę patrona dnia dzisiejszego, św. Jana Kantego, otwórzmy serca przed tym, który jest gotowy przyjść nam z pomocą.

– Módlmy się za tych, których Pan Bóg wybiera do swojej służby, aby mimo trudności głosili światu Ewangelię i sprawowali posługę sakramentalną. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za tych, którym Pan Bóg powierzył kształtowanie przyszłych głosicieli Ewangelii, aby sami dawali świadectwo umiłowania powołania *ad gentes*. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za tych, którym Pan Bóg dał wrażliwość serca na potrzeby drugiego człowieka, aby dostrzegali nie tylko potrzeby fizyczne, ale i duchowe. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za tych, którzy odkryli powołanie misyjne, aby wsparci przez tych, którzy ich posłali, byli dyspozycyjni wobec tych, wśród których pracują. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za tych, którzy zakończyli swoje pielgrzymowanie ziemskie, aby każdy ich wysiłek na rzecz misji Kościoła został wynagrodzony przez Pana Boga. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, którzy przez uczestnictwo w Eucharystii odnawiamy swoją gotowość do ofiary i miłości wobec Kościoła misyjnego, aby nasze wysiłki przyniosły dobre owoce. *Ciebie prosimy...*

Panie, Ty sam bądź naszą siłą i mocą w wypełnianiu zadań, do których nas powołujesz i posyłasz. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Rozważania różańcowe (*tajemnice bolesne*)

Każdy kapłan ma udział w kapłaństwie Jezusa Chrystusa. Misja kapłana jest kontynuacją Jego misji. Niech Maryja, najwierniejsza słuźbnica Pańska, prowadzi każdego prezbitera, aby wiernie wypełniał powierzona mu misję.

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Kochać to znaczy rozmawiać i mieć czas. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu jest świadectwem tego, że z rozmowy i ofiarowanego czasu rodzi się uległość wobec woli Ojca i dyspozycyjność do wypełnienia misji.

2. Biczowanie Pana Jezusa

Nie słowa, ale działanie uwiarygodnia posłanego. Pan Jezus poddaje się oprawcom, którzy pełni nienawiści zadają Mu ból.

„Jak wielu osłupiało na Jego widok – tak nieludzko został oszpecony Jego wygląd i postać Jego była niepodobna do ludzi” (Iz 52,14).

3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

Gotowość do przyjęcia cierpienia jest trudną misją. „Wzgardzony i odepchnięty przez ludzi, Mąż boleści, oswojony z cierpieniem, jak ktoś, przed kim się twarze zakrywa, wzgardzony tak, iż mieliśmy Go za nic” (Iz 53,3).

Bądźmy gotowi do przyjęcia codzienności nawet wtedy, kiedy jest ona wymagająca.

4. Droga krzyżowa Pana Jezusa

Posłanie jest darem i zadaniem. Pan Jezus dźwigający krzyż pokazuje drogę życia.

„Lecz On był przebity za nasze grzechy, zdruzgotany za nasze winy. Spadła Nań chłosta zbawienna dla nas, a w Jego ranach jest nasze zdrowie” (Iz 53,5).

5. Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

Głos Boży może zabrzmieć nieoczekiwanie. Pan Jezus wyraża gotowość oddania wszystkiego w ręce Ojca i mówi: Wykonało się.

Bądźmy gotowi do przyjęcia misji i pozostania wiernymi aż do końca.

Czytanka różańcowa

„Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii” (1Kor 9,16)

Funkcja prorocza Chrystusa i Jego Kościoła w szczególny sposób dotyczy przepowiadania i wyjaśniania dobrej nowiny o zbawieniu. Chrystus, Nauczyciel i Prorok, wzywa do nawrócenia i zaprasza do osobistej relacji z Trójcą Świętą przez bezwarunkową wiarę w Niego. Bliskość z Chrystusem jest relacją, która zbawia i uświęca. Natomiast pełnienie funkcji proroczej na wzór Chrystusa uzdalnia kapłana do skutecznego wypełniania posługi kapłańskiej. Wypełnianie funkcji proroczej Chrystusa przez kapłana nie ogranicza się tylko do wezwania do nawrócenia lub oddawania czci Bogu. Istnieje cały zakres działań odnoszących się do głoszenia, rozumienia, wyjaśniania i komunikowania całej prawdy objawionej.

Kapłan jako lider w ramach wspólnoty Kościoła pełni funkcję proroka we współczesnym świecie. Kapłan-prorok jest tym, który przepowiada ludziom prawdę, jego słowa i czyny ukazują innym drogę do jedności z Bogiem. W Starym Testamencie była to posługa, do której Bóg powoływał ludzi nazywanych prorokami. Podstawowym ich zadaniem było przypominanie ludziom o Bożej wierności i miłości,

jak również dodawanie im odwagi w dawaniu odpowiedzi Bogu przez wierność i miłość. Tę funkcję kontynuują obecnie „kapłani-prorocy Nowego Testamentu”.

Wypełnianie funkcji proroczej nadaje posłudze kapłana unikalny charakter. Przez tę posługę następuje odnowienie, które zakłada jasne, wierne i skuteczne głoszenie Słowa Bożego. Sobór Watykański II wskazał na tę funkcję jako na pierwsze zadanie, jakie kapłan ma do spełnienia. Kapłani, którzy głoszą Słowo Boże, powinni to czynić z „dynamiczną wiernością”. Oznacza to bycie wiernym temu, co zostało przekazane w Tradycji i Piśmie św., i przekazywanie Ewangelii w nowych warunkach życia. Ilekroć bowiem głosi się słowo w sposób autentyczny, kontynuowane jest dzieło odkupienia dokonane przez Chrystusa. Dlatego to, co jest głoszone, najpierw musi być ukazane życiem. To funkcja, która powinna być wypełniana przez przykład życia. Właśnie ta posługa kapłana-proroka nie została zmieniona w czasach współczesnych. Dlatego łączy się tę funkcję prorocką ze świętością, która stanowi o wiarygodności kapłana spełniającego misję proroka.

Ks. Grzegorz Tworzewski, Jabłonowo Pomorskie

ŚRODA – 21 X

OTO JA, SIOSTRA/BRAT ZAKONNY, POŚLIJ MNIE

Komentarz na wejście

„Cóż stałoby się ze światem, gdyby nie było w nim zakonników?” – pyta papież Jan Paweł II w adhortacji *Vita consecrata*, i dodaje: „Życie konsekrowane ma wielkie znaczenie. Wyraża nieograniczoną bezinteresowność i miłość w świecie zagrożonym przez zalew spraw nieważnych i przemijających” (VC 104). Siostry i bracia zakonni są szczególnymi prorokami – ukazują dzień po dniu swoim kruchym, ale przemienianym łaską życiem samego Chrystusa.

Modlitwa wiernych

Wdzięczni za dar życia konsekrowanego dla Kościoła, prosimy dobrego Boga.

– Módlmy się za papieża Franciszka i biskupów, by zawsze mogli liczyć na modlitwę i współpracę z osobami życia konsekrowanego.

– Módlmy się za siostry i braci zakonnych i instytutów życia konsekrowanego, by wierni Ewangelii i charyzmatom ich wspólnot, z radością naśladowali Jezusa Chrystusa i objawiali Go światu przez modlitwę i apostołstwo.

– Módlmy się za rodziny, w których wzrastają nowe powołania zakonne, kapłańskie i misyjne, by budowały więzi rodzinne na Chrystusie i wychowywały do hojności, dzielenia, poświęcenia i współodczuwania.

– Módlmy się za młodych rozeznających powołanie i szukających sensu życia, by przemawiało do nich życie osób poświęconych Bogu, jaśniejące radością i pięknem życia Ewangelią.

– Módlmy się za te siostry i braci zakonnych oraz naszych bliskich, którzy zmagają się z cierpieniem, by otoczeni serdeczną troską współ-

not i bliskich ofiarowali cierpienia wraz z ofiarą Chrystusa za zbawienie świata.

– Módlmy się za nas, byśmy realizowali drogę naszego osobistego powołania w zjednoczeniu z Chrystusem i byli wsparciem dla tych, do których jesteście posłani.

Razem dziękujemy Ojcu, który nas powołał do pójścia za Jezusem w posłuszeństwie Jego Ewangelii i w służbie Kościołowi oraz włął w nasze serca Ducha Świętego.

Rozważania różańcowe (tajemnice chwalebne)

Maryja, która doskonale wypełniła wolę Ojca, jest przewodniczką dla każdej siostry. Niech pomaga nam, abyśmy również w pokorze i posłuszeństwie wypełniali powierzona nam misję.

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Dziękuję Tobie, żeś mnie wysłuchał i stałeś się moim Zbawcą.

Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym.

Stało się to przez Pana i cudem jest w naszych oczach (Ps 118,21-23).

Oto ja, poślij mnie... wszędzie tam, gdzie śmierć gasi nadzieję, gdzie smutek zabija radość, gdzie wątpliwości paraliżują działanie.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Wznoszę swe oczy ku górom: Skądże nadejdzie mi pomoc?

Pomoc mi przyjdzie od Pana, co stworzył niebo i ziemię.

Pan cię strzeże, Pan twoim cieniem (...).

Pan będzie strzegł twego wyjścia i przyjścia

teraz i po wszystkie czasy (Ps 121,1-2.5.8).

Oto ja, poślij mnie... w Twoje Imię, z Twoją łaską, z Twoim Słowem, w mocy Eucharystii.

3. Ześlanie Ducha Świętego

Oto przychodzi; w zwoju księgi o mnie napisano:

Jest moją radością, mój Boże, czynić Twoją wolę (...).

*Sprawiedliwości Twojej nie kryłem w głębi serca.
Nie tałem Twej łaski ani Twej wierności
przed wielkim zgromadzeniem (Ps 40,8-9a.11).*

Oto ja, poślij mnie... w Twoim Duchu, który jest „pokojem w niepokoju, ufnością w zniechęceniu, radością w smutku, młodością w starości, odwagą w próbie”.

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Uradowałem się, gdy mi powiedziano:

«Pójdziemy do domu Pańskiego!»

Już stoją nasze nogi w twych bramach, o Jeruzalem (...)

Tam wstępują pokolenia, (...) aby wielbić imię Pańskie (Ps 122,1-2.4).

Oto ja, poślij mnie... pod opieką Maryi, która sprawy Boże zachowywała w sercu, która cała była w misji Syna, która jest Matką Kościoła.

5. Ukoronowanie Maryi na Królową nieba i ziemi

Będę Cię sławił, Panie, z całego mego serca,

będę śpiewał Ci wobec aniołów.

Oddam Ci pokłon ku Twemu świętemu przybytkowi.

I będę dziękował Twemu imieniu za łaskę Twoją i wierność,

bo wywyższyłeś ponad wszystko Twoje imię i obietnicę (Ps 138,1-3).

Oto ja, poślij mnie... bo powołałeś mnie, i nie zostawiasz mnie samego, bo pragniesz, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni.

Czytanka różańcowa

Kim są dla nas osoby konsekrowane? Nie szukamy w nich świetnie wykształconych i kompetentnych specjalistów (choć zwykle takimi są), menagerów czy coachów. Chcemy w nich widzieć nasze siostry i naszych braci w Chrystusie, którzy mają dla Boga i dla nas czas i przypominają światu prawdę: „Bóg jest. Bóg wystarcza, reszta przemija” (Papież Franciszek). Chcemy z nimi kontemplować Boga, powierzać im nasze intencje, a w ich domach doświadczać gościnności Betanii i zakosztować wspólnoty, która pozwala na życie w relacjach prawdzi-

wie braterskich i siostrzanych. Papież Franciszek o życiu konsekrowanym mówi, że to „żywe spotkanie z Panem. To powołanie do niezwykłych niespodzianek Ducha i wizja tego, co warto wziąć w ramiona, by mieć radość, czyli samego Jezusa”. A w adhortacji *Vita consecrata* Jan Paweł II przypomina, że „na mocy oddania się Bogu” osoby konsekrowane „powinny czuć się włączone w szczególną współpracę z działalnością misyjną Kościoła” (VC 77).

To wolność od posiadania, czystość serca i właściwy stosunek do autorytetu Słowa czyni z zakonnic i zakonników „ludzi Boga”, gotowych do hojnej odpowiedzi „Oto jestem”.

To autentycznie przeżywana radość czyni z nich wiarygodnych pielgrzymów ścieżek ewangelicznych i ludzi zdecydowanych na dokonywanie radykalnych wyborów. Objawiają plan Ojca, kontynuują misję Syna i ogłaszają wspaniałe dzieła Ducha Bożego, gotowi iść na krańce ziemi, by ukazywać słowem i gestami pełnymi miłosierdzia, że każdy człowiek jest cenny i kochany przez Boga.

W Roku Życia Konsekrowanego papież Franciszek prosił osoby zakonne, by „nie zamykały się w sobie, nie były więźniami swoich problemów”. Zapewniał, że rozwiążą się one wtedy, gdy wyjdą „na zewnątrz”, by pomagać innym w rozwiązywaniu ich problemów i głosić Dobrą Nowinę. Chciejmy dziś dziękować dobremu Bogu za tyle kobiet i mężczyzn, którzy dali się poprowadzić Duchowi Świętemu i przez wieki współpracowali z łaską w powoływaniu instytucji i zgromadzeń, które służą człowiekowi i pełnią misję w świecie.

Powierzajmy w serdecznej modlitwie siostry i braci dobrze nam znanych, jak i tych, których dotąd nie spotkaliśmy. Prośmy również o właściwe rozumienie powołania zakonnego w naszych rodzinach i środowiskach, by mogły w nich wzrastać przyszłe siostry i bracia zakonnicy, gotowi pójść za Chrystusem wszędzie tam, gdzie ich pośle.

S. Katarzyna Murawska FMM, PDM, Warszawa

CZWARTEK – 22 X

OTO JA, Z RÓŻAŃCEM, POŚLIJ MNIE

Komentarz na wejście

Wiara, która gromadzi nas przy ołtarzu, to skarb, dlatego chcemy się nim dzielić. Niech uczestnictwo we Mszy św. w Tygodniu Misyjnym i w Miesiącu Różańcowym uzdolni nas, ludzi z różańcem w ręku, do jeszcze pełniejszego zaangażowania w misyjne dzieło Kościoła.

Modlitwa wiernych

Pełni wiary przedstawmy najlepszemu Ojcu nasze prośby.

– Módlmy się za papieża, biskupów i kapłanów, misjonarzy i misjonarki, aby pielęgnowali ducha misyjnego wśród wiernych, by wszyscy ludzie mogli usłyszeć Dobrą Nowinę o zbawieniu. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za moderatorów, zelatorów i członków Żywego Różańca, aby byli duchowym i materialnym zapleczem dla misyjnego dzieła Kościoła. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się o nowe i liczne powołania do stanu kapłańskiego i życia zakonnego oraz do posługi misyjnej, aby nie zabrakło tych, którzy z odwagą będą głosić piękno Ewangelii innym narodom. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za tych, którzy modlitwą i ofiarą wspierają misję, aby Pan Bóg wynagrodził ich dobre serca. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych misjonarzy i misjonarki, by wspólnie ze świętymi chwalili Boga w niebie. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, abyśmy w naszych rodzinach i środowiskach nauki i pracy podejmowali codzienną modlitwę różańcową i wspierali misyjne dzieło Kościoła. *Ciebie prosimy...*

Boże, nasz Ojcie, Ty z miłością pochylasz się nad swoimi dziećmi, bo

chcesz być blisko nas. Przyjmij nasze prośby i prowadź nas do zbawienia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Rozważania różańcowe (*tajemnice światła*)

Zachęceni słowami Matki Bożej objawiającej, że różaniec to ratunek dla świata, chcemy misyjnym różańcem otoczyć cały świat i uczynić go, zgodnie z pragnieniem Pauliny Jaricot, modlitwą wszystkich.

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

Panie Boże, wiem, że w Afryce wielu ludzi bezskutecznie oczekuje na pomoc medyczną. Z braku lekarstw i szczepionek umierają na najróżniejsze choroby. Spraw, abym umiał im współczuć. Naucz mnie o nich myśleć, zamiast zamykać się w swoich – często niewielkich – bólach czy dolegliwościach.

2. Cud w Kanie Galilejskiej

Panie Boże, życie w nędznych barakach dla wielu ludzi z Ameryki bywa nie do zniesienia. Uciekają więc na ulice i stają się przestępcami. Dzieci doznają przemocy, żyją w strachu, doświadczają niesprawiedliwości. Często demoralizuje je przestępczość dorosłych. Spraw, abym umiał żyć oszczędnie, dziękując za wszystko, co mam i starał się uczynić coś dobrego dla tych, którzy nic nie mają.

3. Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

Panie Boże, w bogatej Europie, która wydała tylu misjonarzy, dzisiaj tak wielu ludzi traci wiarę. Dzieci często mają wszystko, ale brakuje im wychowania w wierze. Wiele z nich dotyka samotność, ponieważ rozpadają się ich rodziny. Spraw, abym umiał pielęgnować pokój w sercu moim i najbliższych. Wezwij też spośród nas wielu nowych misjonarzy.

4. Przemienienie na górze Tabor

Panie Boże, ludzie Oceanii pragną poznać Twojego Syna, lecz wciąż nie mogą Go spotkać. Na małych wyspach jest wielu turystów, ale nie ma miejsca dla Ciebie, a w rozrzuconych daleko od siebie wioskach

jest wiele nędzy i obojętności. Spraw, aby znaleźli się misjonarze, którzy ludziom Oceanii zanoszą Dobrą Nowinę, a mnie uczyni swoim narzędziem w głoszeniu innym Bożej miłości.

5. Ustanowienie Eucharystii

Panie Boże, miliony azjatyckich dzieci spędzają dzieciństwo w fabrykach, przy produkcji dywanów, zapalek, cegieł, toreb, butów. Za ciężką pracę nie otrzymują jednak sprawiedliwego wynagrodzenia. Spraw, abym poczuł się bardziej odpowiedzialny za ich cierpienie, bardziej otwarty na okazywanie gestów przyjaźni i pomocy. Uczyni mnie bratem ludzi wykorzystywanych do ciężkiej pracy.

Czytanka różańcowa

Nie trzeba być wielkim, aby się modlić, ale trzeba się modlić, żeby być wielkim. Prawdę tę w swoim życiu odczytała s. Boża Paulina Jaricot, która żyła we Francji w latach 1799-1862, w czasie bardzo trudnym dla Kościoła i dla wiary, jakim był okres po rewolucji. Mając zaledwie 17 lat, zainteresowała się trudnym losem swoich rówieśników z biednych rodzin, szukając dla nich pomocy. Dowiedziawszy się o potrzebach misjonarzy w Chinach i o trudnej sytuacji ludzi w krajach misyjnych, postanowiła zorganizować dla nich konkretną pomoc. Zastosowała system cotygodniowych dobrowolnych składek na misje, który okazał się na tyle skuteczny, że szybko został rozpowszechniony w parafiach we Francji. I tak w 1822 r. powstało trwające do dziś Dzieło Rozkrzewiania Wiary. Widząc owoce i skuteczność tego dzieła, papież sto lat później wziął je pod swoją opiekę i uczynił powszechnym w całym Kościele.

Młody wiek Pauliny nie przeszkadzał jej czynić wielkich rzeczy, a młodzieńczy zapał i entuzjazm wiary zapoczątkował w 1826 r. Żywy Różaniec. Odkryła wielką wartość różańca jako modlitwy wszystkich ludzi. Przejęta losem Francji i upadkiem moralnym, jaki obserwowała po rewolucji, Paulina organizuje tzw. piętnastki, przydzielając każde-

mu losowo wybraną tajemnicę różańcową. Różaniec stał się wspólną modlitwą dla wyproszenia miłosierdzia dla grzeszników, a jednocześnie narzędziem współpracy misyjnej. Jej wielkim pragnieniem było: „uczynić różaniec modlitwą wszystkich”. Dlatego należy pamiętać, że Żywy Różaniec powstał dla misji i tam, gdzie on jest, nie może zabraknąć modlitwy za misje.

Dziś koła różańcowe, składające się z 20 osób, stanowią największą wspólnotę modlitewną w Kościele. Statut Żywego Różańca określa, czym jest ta modlitewna wspólnota, jaka jest jej duchowość i struktura organizacyjna oraz jakie są zadania jej członków. Są trzy obszary zaangażowania członków róż różańcowych: osobisty, wspólnotowy i apostołski. Jeśli chodzi o ten ostatni, to członkowie Żywego Różańca czynnie włączają się w apostołską posługę Kościoła. Czynią to najpierw przez modlitwę, polecając Bogu intencje wskazane przez papieża, zarówno te stałe (prośba o pokój na świecie oraz o błogosławieństwo dla rodzin), jak i te wskazane na dany miesiąc lub w związku z ważnymi wydarzeniami dziejącymi się w świecie.

Szczególnym zadaniem apostołskim, podejmowanym przez Żywy Różaniec, zgodnie ze wskazaniem założycielki, sł. Bożej Pauliny Jaricot, jest troska o wsparcie misyjnego dzieła Kościoła. Wraz z modlitwą członkowie Żywego Różańca składają ofiarę na cele misyjne.

Apostołska postawa wyraża się również czynnym udziałem w życiu wspólnoty parafialnej. Wspierają wszystkich duszpasterzy i parafian modlitwą, uczestniczą w liturgii i nabożeństwach, troszczą się o chorych i ubogich, pomagają innym lepiej poznać i umiłować modlitwę różańcową.

Trzymając różaniec w ręku, starajmy się „Uczynić różaniec modlitwą wszystkich”. Prośmy o rozwój Żywego Różańca w Polsce i na świecie oraz o wyniesienie na ołtarze sł. Bożej Pauliny Jaricot. Prosząc o to, wołamy dziś: Panie, „Oto ja, z różańcem, poślij mnie”.

Ks. Jacek Gancarek, moderator Żywego Różańca

PIĄTEK – 23 X

OTO JA, CIERPIĄCY, POŚLIJ MNIE

Komentarz na wejście

Rozpoczynając sprawowanie misterium Jezusa Chrystusa – Jego śmierć i zmartwychwstanie, pamiętamy o chorych i cierpiących, którzy swoje cierpienia łączą z cierpieniem naszego Zbawiciela. Często nasi cierpiący bracia mogliby powtórzyć za św. Pawłem: „ja, więzień w Panu”. Doświadczenie choroby i słabości więzi ciało, lecz pozwala odkrywać sens cierpienia. Niech ta Eucharystia przemienia naszą duszę i ciało.

Modlitwa wiernych

Dziękujemy naszemu Zbawicielowi, który przyszedł na ten świat, aby być Bogiem z nami. Zanośmy do Niego nasze prośby.

– Chryste, nasz Nauczycielu, oświecaj naszych biskupów i kapłanów, aby wiernie i wytrwale prowadzili drogami Ewangelii powierzonej im Lud Boży. *Ciebie prosimy...*

– Umacniaj, Panie, rządzących naszą Ojczyznę, by z troską i mądrością sprawowali powierzone urzędy. *Ciebie prosimy...*

– Bądź, Panie, schronieniem dla ubogich i wspomogieniem w ich ucisku. *Ciebie prosimy...*

– Spraw, by chorzy jednoczyli się z cierpieniami Chrystusa, aby zawsze mogli doznawać Jego pociechy. *Ciebie prosimy...*

– Umacniaj, Panie, tych, którzy poświęcają swoje życie i siły opiece nad chorymi i potrzebującymi, aby odkrywali w nich Twoją miłosierną obecność. *Ciebie prosimy...*

Z dziecięcą ufnością przedstawiamy Ci, Panie, nasze pokorne prośby. Bądź tym, który działa w naszym życiu. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Rozważania różańcowe (*tajemnice bolesne*)

Cierpienie przybliży nas do rzeczy ostatecznych. To przez cierpienie i śmierć Jezusa Chrystusa dokonało się nasze zbawienie. Niech Maryja wspomaga nas na drodze, którą sama przeszła.

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Jezus rozpoczyna swoje cierpienie od modlitwy, od rozmowy z Ojcem. Nie robi wyrzutów, nie pyta, gdzie jest Bóg, ale prosząc o oddalenie kielicha, przyjmuje wolę Ojca. Przyjmuje ból. W Ogrodzie Oliwnym pokazuje, że Bóg chce być z każdym cierpiącym i poprzez modlitwę-rozмовę chce wspierać w trudnych chwilach.

2. Biczowanie Pana Jezusa

Każde uderzenie sprawia wielki ból, niszczy ciało. Podobnie jak choroba, która niszczy ciało i dość często rani naszą duszę. W tej scenie Jezus nic nie mówi. Przyjmując uderzenia, wypełnia wolę Ojca. Do tego został posłany i teraz posyła każdego cierpiącego, aby z Nim łączył swoje boleści.

3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

Cień rani głowę naszego Zbawiciela. Jednak nie traci On świadomości tego, że poprzez to cierpienie zbawi świat, zbawi każdego z nas. Choroba niszczy ciało, ale może dość szybko zniszczyć naszą głowę i naszą wiarę w to, że poprzez cierpienie możemy wiele wyprosić u Boga Ojca.

4. Droga krzyżowa

Wziąć krzyż to ogromne zadanie. Szczególnie ciężkie, gdy ciało i umysł są wyczerpane. Jezus bierze i idzie na górę, aby dokończyć dzieło odkupienia. Choroba i cierpienie jest ogromnym krzyżem w życiu każdego z nas. Jednak nie możemy się poddawać i mamy iść „pod górę” naszych słabości, aby z tego, co jest trudne, mogła zablęsnąć iskra wiary dla innych.

5. Śmierć Pana Jezusa

Śmierć to coś najstraszliwszego dla tych, którzy stracili wiarę i nadzieję. Oni się jej boją. Jezus w chwili śmierci woła: „Ojcze, w Twoje ręce oddaję ducha mego”. Wie, dokąd zmierza. A Ty? Ty, który cierpisz, wiesz dokąd prowadzi ta droga?

Czytanka różańcowa

Powołanie, które daje Pan, nie jest skierowane tylko do młodych, zdolnych i z wszelkimi walorami cenionymi przez ten świat. Bardzo osobliwe, więc szczególne powołanie otrzymują ludzie chorzy i cierpiący. Powołanie to zaprasza ich do uczestnictwa w cierpieniu naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa. Papież Jan Paweł II wielokrotnie powtarzał, że chorzy są „skarbem Kościoła” i najlepszymi pomocnikami kapłanów. Swoim cierpieniem mogą wyprosić ogromne łaski i błogosławieństwa. W 1983 r. w Wiedniu Jan Paweł II mówił: „W każdym przypadku choroba i cierpienie są ciężką próbą. Ale świat bez ludzi chorych – choć to zabrzmieć może paradoksalnie, byłby światem uboższym o przeżycie ludzkiego współczucia, uboższym o doświadczenie nieegoistycznej, niekiedy wręcz heroicznej miłości”. To dzięki ludziom chorym, w tym pędzącym świecie potrafimy się zatrzymać, odnaleźć sens życia, wykrzesać ogrom dobra i miłości.

Spędzanie czasu z chorymi, ta cicha, choć czasem trudna postługa pośród nich, przynosi piękne owoce w życiu każdego z nas. Owoc drzewa krzyża, którym jest zbawienie.

W czasie ślubów wieczystych Misioneros de Jesus eterno sacerdote, modlitwa konsekracyjna zawiera takie zdanie: „Daj mu, Panie, aby zachowując wolne serce, pomagał braciom w ich potrzebach i pomagając cierpiącym, udzielał pomocy Chrystusowi, który w nich cierpi”.

Niech to zdanie stanie się naszą modlitwą, uzdalniającą nas do pomocy bliźnim każdego dnia.

Ks. Tomasz Grzyb, Boliwia

SOBOTA – 24 X

OTO JA, MŁODY, POŚLIJ MNIE!

Komentarz na wejście

„Oto ja, młody człowiek, poślij mnie”. Młodzi ludzie także są powołani do głoszenia Ewangelii. Jan Paweł II mówił do młodzieży: „Jesteście przyszłością świata, narodu, Kościoła. Od was zależy jutrzejszy dzień. Na was spoczywa wielkie zadanie budowy czasów, które nadchodzą. Dla wielu młodych taką drogą służby i budowania przyszłości stał się Młodzieżowy Wolontariat Misyjny Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary. W tej Eucharystii polecajmy Bogu młodych, aby wytrwale odkrywali swe powołanie, odważnie je podejmowali i dawali świadectwo radosnej wiary oraz stawali się głosicielami Ewangelii.

Katarzyna Sajdych, wolontariuszka ze Zdzieszowic

Modlitwa wiernych

Przedstawmy dobremu Bogu nasze prośby.

– Powierzamy Ci, Panie, papieża Franciszka, biskupów i kapłanów, by z pomocą Ducha Świętego potrafili unieść ku Bogu całą nędzę i cierpienia świata. *Ciebie prosimy...*

– Polecamy Ci, Duchu Święty, wszystkich chrześcijan, abyś prowadził ich do wdzięczności i zachwytu ogromem łask Bożych. *Ciebie prosimy...*

– Powierzamy Ci, Jezu, wszystkich misjonarzy i misjonarki, aby ożywieni miłością, pociągali ku Bogu dusze powierzonych im ludzi oraz cieszyli się wsparciem licznych zastępów wiernych Kościoła. *Ciebie prosimy...*

– Polecamy Ci, dobry Ojcze, ludzi młodych, w których sercach złożyłeś skarb powołania, aby rozpoznali je i odważnie podjęli. *Ciebie prosimy...*

– Powierzamy Ci, Jezu, wolontariuszy misyjnych, aby pociągani miłością ku Tobie i bliźnim, stawali się żywymi świadkami Boga wszędzie, gdzie żyją. *Ciebie prosimy...*

– Polecamy Ci, Panie, wszystkich zebranych przy ołtarzu, byśmy wzrastali w wierze i świadczyli o niej w zaangażowaniu na rzecz misji. *Ciebie prosimy...*

Boże Ojczy, wysłuchaj modlitwy i pobłogosław nasze wysiłki głoszenia Ewangelii, aby Twoja miłość mogła zagościć w każdym ludzkim sercu. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozważania różańcowe (*tajemnice radosne*)

Maryja była młodą dziewczyną, gdy Bóg wybrał Ją, aby stała się Matką Zbawiciela świata. Niech Maryja prowadzi nas, młodych, do wiernego wypełniania woli Boga.

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Pan Bóg upodobał sobie Maryję jako wzór prostoty i niezwyklej pokory. Ona zaś kochała Boga tak bardzo, że nawet mając w głowie tyle pytań, odpowiedziała: „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa Twego”. Bóg codziennie wybiera każdego z nas do głoszenia Ewangelii. Bądźmy jak Maryja, mówmy „tak” Panu Bogu. I pamiętajmy, że choćby nasza misja życiowa była bardzo trudna, a środowisko i ludzie wokół nie sprzyjali, to mamy Boga – Przyjaciela, który zawsze pomoże, wysłucha, doradzi.

Boże, pomóż młodym ludziom czynić dobro oraz pokonywać trudy i pokusy współczesnego świata.

2. Nawiedzenie św. Elżbiety

Maryja miała serce tak bardzo otwarte na Boga, że zawierzyła Mu wszystko. Wyczuła, że Jej kuzynka, która w podeszłym wieku spodziewa się dziecka, będzie potrzebowała pomocy. Podjęła trud związany z drogą, by pomóc drugiej osobie, która potrzebowała wsparcia.

Boże, pomóż nam zanosić Dobrą Nowinę nawet na krańce świata,

aby ludzie, którzy nie znają Boga, doświadczyli Jego bliskości i czułości. Aby ludzie młodzi naśladowali Maryję śpieszącą do Elżbiety i nie poddawali się mimo przeciwności.

3. Narodzenie Pana Jezusa

Ponieważ nie było miejsca w gospodzie, to szopa, z bydłem, sianem i ubogim żłobem, stała się miejscem narodzin Syna Bożego. Prosty człowiek umie cieszyć się z przyjścia na świat Mesjasza, który wszedł w każdą, nawet najciemniejszą część naszego życia.

Boże, daj młodym misyjnym wolontariuszom radość z wyrzeczeń i posługi na rzecz misji oraz z tego, że Jezus pragnie się nimi posługiwać, by zbawiać ludzi.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Anna i Symeon symbolizują prawdę Ewangelii – gdy bardzo mocno pragniesz spotkać Boga, spotkasz Go z całą pewnością. Wtedy odczujesz radość pomimo cierpień i niezrozumienia, gdy wielu będzie odrzucać Boga, twierdząc, że krzyżuje im plany...

Boże, pomóż wszystkim ludziom na świecie uwierzyć w Ciebie całym sercem i doświadczyć umysłem, a młodym ludziom daj moc ofiarowania swego życia na służbę kapłańską, zakonną i misyjną.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Bóg żyje pośród nas, choć czasem tego nie dostrzegamy lub nie potrafimy zrozumieć. Niekiedy wydaje nam się, że Go przyjęliśmy, poznaliśmy, a tak naprawdę chowamy Go do kolejnej szufladki naszego rozumu albo gubimy, nie wiedząc gdzie i kiedy. Najlepiej jednak znała Boga Maryja, która otworzyła na Niego swe serce, przeczuwając, że jest niezgłębnym Bogiem, który pragnie być poznany i kochany.

Boże, prosimy Cię za wątpiących w wierze i wszystkich, którzy pogubili się w życiu. Posyłaj na drogi tego świata świadków Twojej miłości.

Zuzanna Zielińska, wolontariuszka ze Zdzeszowic

Czytanka różańcowa

Moja przygoda z Młodzieżowym Wolontariatem Misyjnym Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary rozpoczęła się jesienią 2018 roku. Wcześniej nie słyszałam o tej grupie, ale za namową przyjaciela dołączyłam, nieco przestraszona i skryta. Ale wolontariat pozwala rozwijać skrzydła. Dzięki tej działalności poznajemy nowych ludzi: tych, z którymi działamy oraz tych, dla których działamy. Najważniejsze jest to, że mogę być jeszcze bliżej Pana Boga. Wolontariat uczy jak wstawać i unikać błędów. Siłę, aby się podnieść, daje mi modlitwa i wieczorne przemyślenie moich uczynków z całego dnia, jak i bliscy, którzy szanują moją „pracę” i pomagają, abym tak szybko się nie poddawała. Wstępując do wolontariatu, musiałam zrezygnować z niektórych przyjemności, ale to dzięki temu czuję, że naprawdę żyję z Chrystusem. Przynależałam, że każdego dnia będę odmawiać dziesiątkę różańca za misje. Od tamtego momentu czuję, że Maryja jeszcze bardziej ma mnie w swej opiece. To Maryja powinna być wzorem dla każdego wolontariusza. Wzorem modlitwy i służby. Nie mamy dochodów, aby część z nich oddać na dzieło misyjne, dlatego robótki ręczne to już nasza specjalność, aby zebrać fundusze na wsparcie akcji Adoptuj Misyjnych Seminarzystów (dzieła pomocy klerykom na misjach) oraz usługi misyjnej siostr służebniczek w Kamerunie. A wszystko to dzięki niesamowicie kreatywnej s. Gizeli, która jest naszą ostoją i podporą, przewodniczką po tym jakże wielkim i dziwnym świecie. Za jej sprawą praca staje się świetną zabawą, której nigdy nie chciałabym przerwać. Nie wiem, co będzie w przyszłości, ale chcę nadal służyć Bogu i świadczyć o mojej wierze. Bóg ma dla każdego z nas plan, a ja, jak Maryja, mówię mu: „Oto ja, poślij mnie” i chcę wypełniać Jego polecenia, aż do końca moich dni.

Hanna Kała, wolontariuszka z Grodziska

DODATEK DLA DZIECI

WSTĘP

Jak w latach poprzednich, tak i tym razem przygotowaliśmy dla Państwa dodatek dla dzieci do materiałów przydatnych w animacji podczas Niedzieli Misyjnej i Tygodnia Misyjnego. Proponujemy teksty, które mogą Wam pomóc w przygotowaniu liturgii Mszy św., rozważań różańcowych, tym razem „wierszem pisanych”, oraz katechez przygotowujących dzieci do przeżywania tego szczególnego czasu. W tym roku oprócz dwóch katechez na poziomie klas I-III i IV-VI proponujemy pewną NOWOŚĆ: katechezę dla dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Wzięliśmy bowiem pod uwagę coraz większą liczbę klas integracyjnych i specjalnych, w których pracują katecheci, oraz rozwój edukacji włączającej, a tym samym obecność dzieci, które potrzebują innego podejścia pedagogicznego w klasach szkolnictwa masowego. Katecheza powstała przy współpracy pedagogów specjalnych, wieloletnich praktyków, którzy na co dzień zajmują się dostosowaniem treści edukacyjnych do potrzeb konkretnych dzieci. Wielość przygotowanych pomocy i rodzajów zaproponowanych zadań pozwala ją dostosować do każdego poziomu funkcjonalności ucznia i do wszystkich rodzajów orzeczeń wymagających indywidualnego podejścia do ucznia. Katecheza jest tak bogata, że można ją podzielić na dwie jednostki lekcyjne realizowane w tygodniu przed Niedzielą Misyjną, a nawet – opierając się na poznawaniu świata i innych kultur – przeprowadzić nie tylko jako katechezę, ale jako odrębną jednostkę w szkole specjalnej. Mamy nadzieję, że nasza nowa propozycja okaże się przydatna w codziennej pracy. Jeśli rzeczywiście tak będzie, wówczas postaramy się kontynuować w naszych materiałach propozycje katechez dla dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych.

Załączniki (gotowe pomoce do wydrukowania) do wszystkich naszych materiałów od 5 września znajdziecie Państwo na naszej stronie <https://dzieciom-misji.missio.org.pl/> Zachęcamy do korzystania!

Dobrego katechetycznego i misyjnego posługiwania najmłodszym!

*s. Monika Juszka RMI
sekretarz krajowy PDMD*

KATECHEZA MISYJNA DLA KLAS I – III

OTO JA, POŚLIJ MNIE

Założenia edukacyjne

1. Cel ogólny

Zachęcenie uczniów do właściwego przeżycia Niedzieli Misyjnej i Tygodnia Misyjnego oraz rozwijanie w nich poczucia powszechnej odpowiedzialności za misję.

2. Cele szczegółowe

Wiedza

Uczeń:

- zna słowa posłania z Księgi Izajasza,
- zna sytuację dzieci z innych części świata i pracę misjonarzy,
- wie od kiedy i jak być misjonarzem w swoim środowisku.

Umiejętności

Uczeń:

- potrafi opowiedzieć o sytuacji dzieci z innych krajów,
- potrafi wytłumaczyć, kim jest misjonarz,
- potrafi wymienić sposoby pomocy misjonarzom,
- wymienia możliwe sposoby bycia misjonarzem w swoim środowisku.

Postawy

Uczeń:

- modli się za misjonarzy,
- uczestniczy we Mszy św. w Niedzielę Misyjną,
- pomaga w domu, pilnie się uczy, nie marudzi przy posiłkach.

3. Metody dydaktyczne

List, pogadanka, prezentacja, praca w grupach, obserwacja, zabawa ruchowa, piosenka.

4. Środki dydaktyczne

Mapa, zdjęcia dzieci, listy, zadania dla grup, rysunki do kolorowania, dynamika „chrztu”, odtwarzacz muzyki, muzyka.

PRZEBIEG LEKCJI

I. Wprowadzenie

1. Przywitanie dzieci, czynności organizacyjne.

2. Katecheta przypina na tablicy poszczególne litery słowa MISJONARZ – każdą literkę na osobnej kartce A4, odwróconej tekstem do tablicy! Po drugiej stronie kartki znajdują się symbole czynności, które rozpoczynają się na interesującą nas literę, np. ręce złożone do modlitwy. Litery i symbole do wydrukowania znajdują się na <https://dzieciom-misji.missio.org.pl>.

II. Rozwinięcie

1. Katecheta wprowadza uczniów w temat:

Dowiecie się dzisiaj o osobie wybranej przez Pana Boga i powołanej przez Niego do bardzo szczególnego zadania. Ten KTOŚ ukrywa się w naszym napisie umieszczonym na tablicy. Musicie GO teraz rozszyfrować.

2. Zabawa w naśladownictwo, ukazywanie postaw i zachowań. Każda z postaw odsłania kolejną literkę hasła.

- Ten KTOŚ lubi się **MODLIĆ** – uczniowie składają ręce i pokazują, jak się modlić, a następnie odmawiają ZDROWAŚ MARYJO. Jedno z dzieci odsłania pierwszą literkę M.

- Ten KTOŚ często SIĘ PORUSZA (**IDZIE**) – wstajemy i maszerujemy w miejscu lub w kręgu.

- Ten KTOŚ lubi **SŁOŃCE** – udajemy, że spoglądamy na świecące słońce.

- Ten KTOŚ dużo JEŹDZI autem, ale nie tylko – symulujemy jazdę samochodem.

- Ten KTOŚ ma zawsze OTWARTE OCZY na potrzeby innych – dzieci szeroko otwierają oczy i rozglądają się dookoła.

- Ten KTOŚ NAUCZA słów Pana Jezusa – wszyscy pokazują, jak się naucza.

- Ten KTOŚ jest bardzo AKTYWNY! – teraz dzieci skaczą.

- Ten KTOŚ bardzo KOCHA Matkę Bożą i często odmawia RÓŻANIEC – przesuwają w palcach paciorki różańca.

- Ten KTOŚ ZABAWIA i POCIESZA smutnych – dzieci głaszczą po głowie kolegę lub koleżankę obok siebie, pocieszając ich.

3. *I w ten oto sposób rozszyfrowaliśmy napis! Ten KTOŚ to MISJONARZ. Człowiek, który dużo się modli i mówi o Panu Jezusie pod gorącym słońcem Afryki, Ameryki Południowej, Azji i Oceanii. Pomaga też potrzebującym. Często udaje się daleko, żeby dotrzeć do wszystkich ludzi swojej rozległej parafii. Ma zawsze oczy otwarte na potrzeby innych. Głosi Ewangelię. Uczy słów Pana Jezusa. Jest niezwykle aktywny i zawsze ma coś do zrobienia. W rękę stale trzyma różaniec. Pociesza smutnych. A wszystko to dzieje się z dala od domu i najbliższych, bo misjonarz bardzo kocha Pana Jezusa i pragnie, żeby wszyscy ludzie Go poznali i pokochali.*

Jak myślicie, czy praca misjonarzy jest łatwa czy trudna? Tak, jest bardzo trudna.

W najbliższą niedzielę będziemy się jeszcze mocniej niż zwykle modlić za misjonarzy. Będzie to bowiem NIEDZIELA MISYJNA (nazwę zapisujemy na tablicy, pokazujemy także dzieciom kalendarz). Zapamiętajcie sobie, że każda przedostatnia niedziela października to Niedziela Misyjna, wtedy we wszystkich kościołach na świecie wierni w sposób szczególnie pamiętają o misjonarzach.

A czy praca misjonarza jest potrzebna? Zaraz się o tym przekonamy.

4. Dzielimy dzieci na cztery grupy. Każda dostaje kopertę, w której znajduje się obrazek wcześniej wydrukowany i pocięty na puzzle.

Ważne, żeby elementy nie były zbyt małe i dało się je szybko ułożyć i nakleić na kartkę A4. Obrazki-zdjęcia do pobrania i wydrukowania na <https://dzieciom-misji.missio.org.pl/>. Dzieci mogą pracować w parach i obrazki mogą się powtarzać.

Po ułożeniu puzzli odczytujemy kolejno cztery listy od dzieci z różnych części świata (do pobrania i wydrukowania na <https://dzieciom-misji.missio.org.pl/>) – załącznik 1. Po każdym liście krótko go omawiamy, a dzieci decydują, czyj obrazek pasuje do przeczytanego tekstu, a następnie przyczepiają go na tablicy.

Czy ktoś wie, jak można wspierać misjonarzy? Tak, przede wszystkim powinniśmy się za nich modlić. Musicie też jednak wiedzieć, że sami także powinniście być świadkami Pana Jezusa i Jego małymi misjonarzami. Już teraz, tutaj... W naszej szkole i w naszych rodzinach. Bo każdy z nas w chwili chrztu świętego otrzymał od Pana Jezusa specjalne zadanie bycia Jego misjonarzem (na tablicy zapisujemy lub przyczepiamy słowa OTO JA, POŚLIJ MNIE).

Kiedy będziesz dobrym misjonarzem?

- Jeśli będziesz POMAGAĆ w domu – zapisujemy lub przyczepiamy napis: JA, MISJONARZ, POMAGAM W DOMU.

- Jeśli będziesz szanować rodziców – zapisujemy lub przyczepiamy napis: JA, MISJONARZ, SZANUJĘ RODZICÓW.

- Jeśli nie będziesz marudzić przy jedzeniu – zapisujemy lub przyczepiamy napis: JA, MISJONARZ, NIE MARUDZĘ PRZY JEDZENIU.

- Jeśli będziesz się pilnie uczyć – zapisujemy lub przyczepiamy napis: JA, MISJONARZ, PILNIE SIĘ UCZĘ.

Do napisów można dodać rysunki według poniższego wzoru (do pobrania i wydrukowania na <https://dzieciom-misji.missio.org.pl/>). Rysunki w mniejszym formacie można też rozdać jako pracę domową do wklejenia do zeszytu i pokolorowania.

III. Podsumowanie

1. *Najbliższa niedziela to Niedziela Misyjna. Tego dnia podczas Mszy św. będziemy się modlić za misjonarzy. Teraz też się za nich pomódlmy, a także za nas samych, żebyśmy potrafili być dobrymi misjonarzami.*

Jedno dziecko czyta: *JA, MISJONARZ, POMAGAM W DOMU.*

Wszyscy odpowiadają: *OTO JA, POŚLIJ MNIE.*

Drugie dziecko: *JA, MISJONARZ, SZANUJĘ RODZICÓW.*

Wszyscy: *OTO JA, POŚLIJ MNIE.*

Trzecie dziecko *JA, MISJONARZ, NIE MARUDZĘ PRZY JEDZENIU.*

Wszyscy: *OTO JA, POŚLIJ MNIE.*

Czwarte dziecko: *JA, MISJONARZ, PILNIE SIĘ UCZĘ.*

Wszyscy: *OTO JA, POŚLIJ MNIE.*

2. Na zakończenie lekcji dzieci odmawiają modlitwę „Zdrowaś Maryjo” lub śpiewają hymn PDMD

*Małgorzata Lechowska, archidiecezja warszawska
s. Monika Juszcza RMI, PDM Warszawa*

Załącznik 1

Listy:

1. AFRYKA – TANZANIA (ŚM 4/2013)

Jambo! [wym. Džiambo] Cześć!

Jestem Bwito. Mam 12 lat. Mieszkam w Tanzanii. To państwo w Afryce. Mój kraj jest trzy razy większy od Polski. Mamy bardzo wysoką górę Kilimandżaro i największe jeziora. W lasach żyje ponad 4 miliony dzikich zwierząt, a w wodach największy na świecie **krab kokosowy**. W naszym jądłospisie królują banany, których znamy o wiele więcej gatunków niż wy. Nasze banany można gotować,

smażyć, jeść z fasolą albo z rybą. Nasi rodzice są bardzo pracowici, uprawiają ziemię i dbają o całą rodzinę, a ja mam 9 rodzeństwa. Od najmłodszych lat dzieci pomagają w opiece nad młodszym rodzeństwem, ale także w domu i w polu. Przez to nie mamy czasu na zabawę. Mój kraj jest bardzo biedny, dlatego nie wszystkich rodziców stać na to, żeby posłać swoje dzieci do szkoły. O Panu Jezusie usłyszeliśmy dopiero rok temu, kiedy do naszej wioski przyszedł misjonarz. Teraz każdego tygodnia ksiądz Arek przez wiele godzin idzie pieszo, żeby dotrzeć do naszej wioski i pomodlić się z nami, opowiedzieć o Panu Jezusie i nauczyć nowych liter. Siostra Anafrida prowadzi niewielką przychodnię i pomaga naszym mamom rodzić dzieci, a nam wyzdrowieć, kiedy zachorujemy.

Pozdrowienia z Tanzanii

Bwito

2. AMERYKA POŁUDNIOWA – BOLIWIA (ŚM 2/2015)

Hola! [wym. ola!] Cześć!

Mam na imię Arminda i mieszkam w Boliwii. Jestem Indianką z plemienia Ajmara. Nasza kultura jest bardzo stara. To my jesteśmy pierwszymi mieszkańcami Ameryki Południowej. Mieszkamy w bardzo wysokich górach, gdzie klimat jest niezwykle surowy i trudno nam oddychać. Kto nie jest przyzwyczajony, nie może oddychać i bardzo choruje. Moi rodzice zajmują się uprawą kukurydzy i ziemniaków, a dziadek hoduje lamy i alpaki. Wełna tych zwierząt jest bardzo ciepła i miłutka w dotyku. Trzeba tylko uważać na lamy, żeby ich nie przestraszyć, bo wtedy plują!

Dużo moich koleżanek i kolegów wychowuje tylko babcia, ponieważ rodzice udali się do pracy w mieście w kopalniach i już nie wrócili. Niestety, czasem do pracy w kopalni idą też dzieci. Nie chodzą wtedy do szkoły i często chorują, bo jest to bardzo ciężka praca. Kiedy długo nie pada deszcz, nie rosną rośliny i nie mamy co jeść. Wtedy pomagają

nam misjonarze. Siostra Emilia prowadzi jadłodajnię dla 400 dzieci, gdzie codziennie możemy zjeść coś ciepłego.

Pozdrawiam was z wysokich gór Boliwii

Arminda

3. AZJA – SRI LANKA (ŚM 4/2012)

Cześć!

Mam na imię Thushari i mieszkam na wyspie, która dawniej nazywała się Cejlon, a dziś jest to Sri Lanka. To bardzo daleko od Polski. W naszym kraju jest wiele gatunków roślin, w tym dużo rodzajów owoców i przypraw. Rośnie też mnóstwo różnych rodzajów herbat. Bardzo możliwe, że ta, która pijecie w domu, pochodzi właśnie z mojego kraju! Mamy również ciekawe zwierzęta, dużo słoni, lampartów i krokodyli.

Moi rodzice, podobnie jak inni mieszkańcy Sri Lanki, łowią ryby i pracują w polu, uprawiając głównie ryż. Ryż dla nas jest jak chleb dla was. Jemy go z różnymi sosami i przyprawami.

Nasz kraj jest piękny, a moi rodacy to bardzo spokojni, mili i życzliwi ludzie. Niestety, przez 26 lat musieli go bronić, bo trwała u nas wojna, która skończyła się dopiero niedawno. Dlatego jest wiele dzieci bez rodziców, wiele zostało rannych. Nie mogliśmy wtedy chodzić do szkoły i dopiero teraz wracamy do nauki. Na szczęście pomagają nam misjonarze, którzy o nas dbają. Ksiądz Adam prowadzi szkołę i przyjmuje te dzieci, które są bardzo biedne i nawet nie mogłyby chodzić do szkoły państwowej. A siostra Maria prowadzi sierociniec. To taki dom dla dzieci, które zostały same. Siostra dba o nas i stara się o jedzenie i ubrania. A kiedy ma czas, to się z nami bawi.

Przesyłam wam pozdrowienia ze Sri Lanki

Thushari

4. OCEANIA – PAPUA NOWA GWINEA (ŚM 4/2015)

Halo! Witajcie!

Jestem Eve i mieszkam w Papui Nowej Gwinei w bardzo dalekiej Oceanii. Z Polski trzeba do nas lecieć samolotem 17 godzin. Klimat mamy bardzo gorący przez cały rok, więc nie musimy za bardzo dbać o ubrania, dlatego najczęściej ubieramy się tylko w liście palmy kokosowej.

W moim kraju jest bardzo dużo rzek i żeby dotrzeć z wioski do wioski płyniemy łódką, ponieważ nie ma innych dróg. Trudno jest nam dotrzeć do szkoły. Szkół jest bardzo mało. Brakuje też nauczycieli. Z tego powodu większość dzieci nie chodzi do szkoły, dlatego ani my, ani nasi rodzice czy dziadkowie nie potrafimy pisać i czytać. W mojej wiosce mężczyźni i kobiety mieszkają osobno. Tata z moimi braćmi mieszka w domu mężczyzn, a ja z mamą i siostrami w domu kobiet. Dziewczynki mieszkają z mamą aż do zamążpójścia, a chłopcy do ukończenia 6 lat. Wszyscy bardzo lubimy malować twarze i ozdabiać całe ciała. To dla nas bardzo ważne.

Misjonarze dotarli do nas dość niedawno i dlatego jeszcze wielu ludzi nie zna Pana Jezusa. Do mojej wioski przyjeżdża ojciec Bogdan, który od ponad 30 lat pracuje na Papui. Dzięki niemu uczę się pisać i czytać, a także śpiewać piosenki religijne.

Przesyłam wam pozdrowienia z dalekiej Papui

Eve

KATECHEZA MISYJNA DLA KLAS INTEGRACYJNYCH I DZIECI O SPECJALNYCH POTRZEBACH EDUKACYJNYCH

OTO JA, POŚLIJ MNIE

I. ZAŁOŻENIA EDUKACYJNE

1. CEL OGÓLNY

Zachęcenie uczniów do właściwego przeżycia Niedzieli Misyjnej i Tygodnia Misyjnego oraz rozwijanie w nich poczucia powszechnej odpowiedzialności za misję.

2. CELE SZCZEGÓŁOWE

Wiedza

Uczeń:

- zna słowa posłania z Księgi Izajasza,
- zna sytuację dzieci z innych części świata i pracę misjonarzy,
- wie od kiedy i jak ma być misjonarzem w swoim środowisku.

Umiejętności

Uczeń:

- potrafi opowiedzieć o sytuacji dzieci z innych krajów,
- potrafi wytłumaczyć, kim jest misjonarz,
- wymienia możliwe sposoby pomocy misjonarzom,
- wymienia możliwe sposoby bycia misjonarzem w swoim środowisku.

Postawy

Uczeń:

- modli się za misjonarzy,
- uczestniczy we Mszy św. w Niedzielę Misyjną,
- pomaga w domu, pilnie się uczy, nie marudzi przy posiłku.

3. METODY DYDAKTYCZNE:

List, pogadanka, prezentacja, praca w grupach, obserwacja, zabawa ruchowa, piosenka.

4. ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

Mapa, zdjęcia dzieci, listy, zadania dla grup, rysunki do kolorowania, dynamika „chrztu”, odtwarzacz muzyki i muzyka.

II. PRZEBIEG LEKCJI

1. Rozpoczęcie

Powitanie dzieci, wyciszenie, wspólna modlitwa, krótkie powtórzenie ostatniej lekcji.

2. Wprowadzenie

Zabawa z muzyką – poszukiwanie listów

Nauczyciel wcześniej ukrywa cztery koperty z listami wydrukowanymi według wzoru w załączniku. Na kopertach znajduje się nazwa kraju i flaga na (<https://dzieciom-misji.missio.org.pl/>). Nauczyciel śpiewa lub odtwarza piosenkę „Biali, czarni i mulaci” <https://www.youtube.com/watch?v=XM7zFc6Y6H4> lub Hymn PDMD <https://www.youtube.com/watch?v=sDOy-zvBUfk> . Im dzieci są bliżej ukrytych listów, tym głośniejsza jest melodia, im dalej, tym cichsza.

3. Rozwinięcie

Po odnalezieniu listów nauczyciel mówi:

Zobaczcie, dostaliśmy cztery listy z dalekich misji! Z dalekich krajów. Spójrzcie na mapę, tutaj jest Polska, taka malutka. Poza nią świat jest jeszcze taaaaaaki wielki! Usiądźcie teraz wygodnie, bo na pewno jesteście ciekawi, skąd listy do nas przyleciały.

Nauczyciel kolejno otwiera listy (załącznik 1) i odczytuje je. Przed rozpoczęciem czytania poszczególnych listów pokazuje dzieciom kraj,

z którego został wysłany, a na mapie obok kraju przyczepia zdjęcie dziecka (w załączniku do wydrukowania). Kiedy czyta fragment o misjonarzu, przyczepia też jego zdjęcie (w załączniku do wydrukowania). W przerwach pomiędzy listami dzieci śpiewają/słuchają refrenu jednej z wcześniejszych piosenek, urozmaicając śpiew klaskaniem, uderzaniem o kolana, machając rękami, itp. Listy w załączniku do wydrukowania na <https://dzieciom-misji.missio.org.pl/k>.

Krótką rozmowa z dziećmi, co zapamiętały i zrozumiały z listów. Jaka jest sytuacja ich rówieśników w krajach misyjnych, a także kim jest misjonarz i co robi.

Jak myślicie, czy życie dzieci w krajach misyjnych jest łatwe? A jakie jest życie misjonarzy, którzy im pomagają? Na pewno też nie jest łatwe. Oni bardzo potrzebują naszej pomocy, a największą jest nasza modlitwa! Zatem wyciszmy się teraz, złożmy ręczki, spójrzmy na naszą mapę i zdjęcia, i odmówmy za rówieśników i misjonarzy modlitwę „Zdrowaś Maryjo”.

4. Podsumowanie

Praca w grupach

Chcielibyście, z pewnością, bardziej poznać kraje, o których czytaliśmy. Zaraz je poznacie, ale najpierw musicie usłyszeć coś niezwykle ważnego. Otóż misjonarzami są nie tylko siostry zakonne i księża, którzy wyjeżdżają do dalekich krajów, ale każda osoba, która otrzymała chrzest. Czyli i ja, i wy również! My też jesteśmy misjonarzami! W dniu naszego chrztu Pan Bóg powiedział, że bardzo nas kocha i jesteśmy Jego ukochanymi dziećmi. Poprosił nas, żebyśmy byli Jego misjonarzami. Kiedyś tak właśnie Bóg powiedział do proroka Izajasza, a ten Mu odpowiedział: OTO JA, POŚLIJ MNIE! I uważnie słuchał Jego słów, a później mówił o Nim. Każdy z nas jest posłany (na tablicy zapisujemy lub przyczepiamy napis OTO JA, POŚLIJ MNIE). Jeśli warunki lokalowe i czasowe pozwolą, robimy DYNAMIKĘ CHRZTU ŚWIĘTEGO: przygotowujemy miskę, czysty ręcznik i wodę w ampułce (dzbanuszkę). Lewą rączkę dziecko zaciska w piąstkę. To

Hasło końcowe: JA MISJONARZ... POMAGAM W DOMU

1. Wysokie drzewo z kokosami
2. Zwierzę z długą trąbą
3. Zwierzątko, które robi śmieszne miny i skacze po drzewach
4. Kokosowy mieszka w wodzie
5. Największy spośród małp
6. Kontynent z Tanzanią
7. Zwierzę żyjące tylko na Madagaskarze
8. Król zwierząt
9. Pomagają w nim dzieci w Afryce
10. Pracują na nim afrykańskie dzieci
11. Głoszenie Dobrej Nowiny to...
12. Chowa głowę w piasek, gdy się przestraszy

Wersja II – wyklejanka plasteliną lub kolorowanie dwóch obrazów – dziecko w Tanzanii i dziecko w Polsce pomagające w domu.

2. BOLIWIA

Wersja I – czytanie tekstu o Boliwii (listu dziecka z Boliwii) ze zrozumieniem, quiz pod spodem...

Hasło quizu: JA, MISJONARZ... SZANUJĘ RODZICÓW.

Po przeczytaniu listu wybierz zdanie, które jest prawdziwe. Zapisz literkę, która „stoi” przy dobrej odpowiedzi. Wszystkie prawidłowe litery utworzą hasło

Boliwia leży w Afryce K
Boliwia leży w Ameryce Południowej S
W Boliwii mieszkają Indianie Z
W Boliwii mieszkają Papuasi R
W Boliwii są wysokie góry A
W Boliwii nie ma żadnych gór P
W Boliwii hoduje się głównie konie Z
W Boliwii hoduje się głównie lamy i alpaki N
Lamy i alpaki mają doskonałą wełnę U
Lamy i alpaki dają dobre mleko T
W Boliwii uprawia się głównie ryż W
W Boliwii uprawia się głównie ziemniaki i kukurydzę J
Dzieci w Boliwii zawsze wychowują rodzice O
Dzieci w Boliwii często wychowują dziadkowie R
Praca w kopalni jest ciężka O
Praca w kopalni nie wymaga wysiłku L
Ajmara to nazwa sklepu U
Ajmara to nazwa plemienia Indian D
Misjonarze pomagają dzieciom w Boliwii Z
Misjonarze nie zajmują się dziećmi w Boliwii G
Siostra Emilia prowadzi szkołę C
Siostra Emilia prowadzi jadłodajnię I
W stołówce u siostry Emilii dzieci mogą zjeść ciepły posiłek C
W stołówce u siostry Emilii dzieci mogą się bawić H
W wysokich górach Boliwii łatwo się oddycha D
W wysokich górach Boliwii trudni się oddycha Ó
Kiedy lama się przestraszy, to pluje W

Kiedy lama się przestraszy, to chowa głowę w piasek S

_____ E _____

Wersja II: Układanie z puzzli dwóch obrazków – dziecka w Boliwii i dziecka w Polsce.

3. SRI LANKA

Wersja I: Wykreślanka wyrazowa dotycząca Sri Lanki (zwierzęta, przyprawy, rośliny). Hasło: JA MISJONARZ, NIE MARUDZĘ PRZY JEDZENIU

Z każdego poziomego rzędu wykreśl nazwę przyprawy lub rośliny. Pozostałe litery utworzą hasło.

P	J	I	E	A	P	M	I	R	Z	
H	E	S	J	R	B	O	A	T	A	
N	P	A	R	Z	A	L	M	N	A	
K	A	I	R	D	E	A	M	O	N	
M	H	A	E	R	B	U	A	N	D	
C	Y	Z	Ę	N	A	M	P	O	N	
R	S	Ó	L	Z	Y	J	E	D	Z	
K	U	E	N	R	K	U	I	U	M	A

Wersja II: Kolorowanka dwóch obrazków – dziecka na Sri Lance i dziecka w Polsce

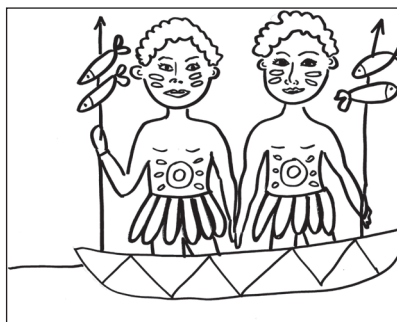

4. PAPUA NOWA GWINEA

Wersja I: Rozsypanka sylabowa. HASŁO: JA, MISJONARZ, PILNIE SIĘ UCZĘ.

MI	SIEŃ	PIL
NARZ	JA	CZĘ
NIE	U	SJO

Wersja II: Dwie historyjki obrazkowe (po 3, 4 obrazki każda) przedstawiające dziecko z Papui i dziecko z Polski, które się uczy.

7. Podsumowanie i zakończenie

A teraz pokażcie swoje prace. Są super! Grupa Tanzanii, jakie jest wasze zadanie bycia misjonarzami?

(Przyczepiamy do tablicy hasło JA, MISJONARZ, POMAGAM RODZICOM W DOMU)

Tak samo dzieje się z kolejnymi grupami.

Bądźcie dobrymi misjonarzami. Powiedzcie Panu Jezusowi, że tak będziecie i że tego chcecie. A teraz powtarzamy wspólnie: OTO JA, POSLIJ MNIE!

Na koniec pomódlmy się śpiewając piosenkę.

*Małgorzata Lechowska, archidiecezja warszawska
s. Monika Juszka RMI, PDM Warszawa*

Załączniki 1

1. TANZANIA

List z Tanzanii (ŚM 4/2013)

Jambo! [wym. Džiambo] Cześć!

Jestem Bwito i mam 12 lat. Mieszkam w Tanzanii, w Afryce. Mój kraj jest trzy razy większy od Polski. Mamy też bardzo dużą górę Kilimandżaro i największe jeziora. W lasach żyje ponad 4 miliony dzikich zwierząt, a w wodach największy na świecie krab kokosowy. W naszym jadłospisie

królują banany, których znamy o wiele więcej gatunków niż wy. Nasze banany można gotować, smażyć, jeść z fasolą albo z rybą. Nasi rodzice są bardzo pracowici, uprawiają ziemię i dbają o całą rodzinę, a mam aż 9 rodzeństwa. Od najmłodszych lat wszyscy pomagamy w opiece nad młodszym rodzeństwem, w pracy w domu lub w polu. Przez to nie mamy czasu na zabawę. Mój kraj jest bardzo biedny, dlatego nie wszystkich rodziców stać na to, żeby posłać swoje dzieci do szkoły. O Panu Jezusie usłyszeliśmy dopiero rok temu, kiedy do naszej wioski przyszedł misjonarz. Teraz każdego tygodnia ksiądz Arek przez wiele godzin idzie pieszo, żeby dotrzeć do naszej wioski, pomodlić się z nami, opowiedzieć nam o Panu Jezusie i nauczyć jakichś nowych liter. Siostra Anafrida prowadzi niewielką przychodnię i pomaga naszym mamom rodzić dzieci, a nam wyzdrowieć, kiedy zachorujemy.

Pozdrowienia z Tanzanii

Bwito

2. AMERYKA POŁUDNIOWA – BOLIWIA (ŚM 2/2015)

List z Boliwii

Hola! [wym. ola!] Cześć!

Mam na imię Arminda i mieszkam w Boliwii. Jestem Indianką z plemienia Ajmara. Nasza kultura jest bardzo stara. To my jesteśmy pierwszymi mieszkańcami Ameryki Południowej. Mieszkamy w bardzo wysokich górach, gdzie klimat jest bardzo surowy i trudno nam oddychać. Kto nie jest przyzwyczajony, nie może oddychać i bardzo choruje. Moi rodzice zajmuje się uprawą kukurydzy, ziemniaków i ryżu, a dziadek hoduje lamy i alpaki. Wełna tych zwierząt jest bardzo ciepła i miłutka w dotyku. Trzeba tylko uważać na lamy, żeby ich nie przestraszyć, bo wtedy plują! Dużo moich koleżanek i kolegów wychowuje tylko babcia, ponieważ rodzice udali się do pracy w mieście w kopalniach i już nie wrócili. Niestety, czasem do pracy w kopalni idą też dzieci. Nie chodzą wtedy do szkoły i często chorują, bo jest to bardzo ciężka praca. Kiedy długo nie pada deszcz,

nie rosną rośliny i nie mamy co jeść. Wtedy pomagają nam misjonarze. Siostra Emilia prowadzi jadłodajnię dla 400 dzieci, gdzie codziennie możemy zjeść coś ciepłego.

Pozdrawiam was z wysokich gór Boliwii

Arminda

3. SRI LANKA

List ze Sri Lanki (ŚM 4/2012)

ගෞරවය [wym. gauravaya] Cześć!

Mam na imię Thushari i mieszkam na wyspie, która dawniej nazywała się Cejlon, a dziś Sri Lanka. To bardzo daleko od Polski. W naszym kraju jest dużo gatunków roślin, w tym wiele rodzajów owoców i przypraw. Rośnie też bardzo dużo różnych rodzajów herbat. Bardzo możliwe, że ta, która pijecie w domu, pochodzi z mojego kraju! Mamy też różne zwierzęta, dużo słoni, lampartów i krokodyli. Moi rodzice, podobnie jak inni mieszkańcy Sri Lanki łowią ryby i pracują w polu, uprawiając głównie ryż. Ryż dla nas to jak chleb dla was. Jemy go z różnymi sosami i przyprawami.

Nasz kraj jest piękny, a moi rodacy to bardzo spokojni, mili i życzliwi ludzie. Niestety, przez 26 lat musieliśmy go bronić, bo trwała u nas wojna, która skończyła się niedawno. Dlatego wiele jest dzieci bez rodziców, wiele innych zostało rannych. Nie mogliśmy wtedy chodzić do szkoły i dopiero teraz wracamy do nauki. Na szczęście pomagają nam misjonarze, którzy o nas dbają. Ksiądz Adam prowadzi szkołę i przyjmuje te dzieci, które są bardzo biedne i nawet nie mogłyby chodzić do szkoły państwowej. A siostra Maria prowadzi sierociniec. To taki dom dla dzieci, które zostały same. Siostra dba o nas i stara się dla nas o jedzenie, ubrania. I zawsze, kiedy ma czas, to się z nami bawi.

Przesyłam wam pozdrowienia ze Sri Lanki

Thushari

4. Papua Nowa Gwinea

List z Papui Nowej Gwinei (ŚM 4/2015)

Halo! Witajcie!

Jestem Eve i mieszkam w Papui Nowej Gwinei, w bardzo dalekiej Oceanii. Z Polski trzeba do nas lecieć samolotem 17 godzin. Klimat u nas jest bardzo gorący przez cały rok, więc nie musimy za bardzo dbać o ubrania, bo najczęściej ubieramy się tylko w liście palmy kokosowej. W moim kraju jest bardzo dużo rzek i żeby dotrzeć z wioski do wioski, płyniemy łódką, ponieważ nie ma innych dróg. Trudno jest nam dotrzeć do szkoły. Szkół jest bardzo mało, brakuje też nauczycieli. Z tego powodu większość dzieci nie chodzi do szkoły, dlatego ani my, ani nawet nasi rodzice czy dziadkowie nie potrafimy pisać i czytać. W mojej wiosce mężczyźni i kobiety mieszkają osobno. Tata z moimi braćmi mieszka w domu mężczyzn, a ja z mama i siostrami w domu kobiet. Dziewczynki mieszkają z mamą aż do zamążpójścia, a chłopcy do ukończenia 6 lat. Wszyscy bardzo lubimy malować twarze i ozdabiać całe ciała. To dla nas bardzo ważne. Misjonarze dotarli do nas dość niedawno i dlatego jeszcze wielu ludzi nie zna Pana Jezusa. Do mojej wioski przyjeżdża ojciec Bogdan, który od ponad 30 lat pracuje na Papui. Dzięki niemu uczę się pisać i czytać, a także śpiewać piosenki religijne.

Pozdrawiam wszystkich ciepłutko z dalekiej Papui

Eve

KATECHEZA MISYJNA DLA UCZNIÓW KLAS IV-VI

TEMAT: OTO JA, POŚLIJ MNIE

I. ZAŁOŻENIA EDUKACYJNE

1. CEL OGÓLNY:

Uświadomienie uczniom, że każdy człowiek, mocą sakramentu chrztu świętego, zostaje posłany do ludzi żyjących blisko i daleko, by głosić im słowami i dobrymi uczynkami, że **BÓG KOCHA KAŻDEGO I PRAGNIE ZBAWIĆ WSZYSTKICH LUDZI.**

2. CELE SZCZEGÓŁOWE:

Wiedza

Uczeń:

- wie, kto i co pozwala nam żyć godnie i szczęśliwie,
- zna najważniejsze problemy dzieci żyjących na poszczególnych kontynentach,
- jest świadomy swojego wybrania i posłania przez Pana Jezusa.

Umiejętności

Uczeń:

- rozwija zdolności muzyczne (śpiew pieśni do Ducha Świętego),
- potrafi dokonać krótkiej autoprezentacji,
- wymienia warunki niezbędne, by żyć godnie i według Bożego planu dla człowieka,
- opowiada o trudnościach, z jakimi spotykają się jego rówieśnicy w różnych częściach świata,
- uzasadnia, dlaczego powinien zainteresować się losem potrzebujących pomocy i nie znających Chrystusa,
- prowadzi dialog, w którym proponuje konkretną pomoc osobie potrzebującej.

Postawy

Uczeń:

- modli się za ludzi potrzebujących,
- rozwija empatię wobec bliźnich oraz okazuje wielkoduszność w pomaganiu motywowaną miłością do Chrystusa.

3. METODY I FORMY PRACY

Śpiew, modlitwa, praca w parach, wykreślanka, elementy wykładu, pogadanka, prezentacja multimedialna, scenka, krzyżówka.

4. ŚRODKI DYDAKTYCZNE

Gitara, kartki z tekstem pieśni do Ducha Świętego, alba, kolorowe kartki dla każdego ucznia z napisem OTO JA, kartki z wykreślanką, duża mapa świata (może być misyjna), fotografie dzieci z różnych kontynentów, kartki (format przynajmniej A4) z napisem: 1. JESTEM GŁODNY; 2. JEST MI ZIMNO; 3. JESTEM ZMARTWIONY; 4. JESTEM ZAŁAMANY; 5. JESTEM ZAINTERESOWANY, kartki z sercem i napisem POSYŁAM CIĘ oraz pięć karteczek z napisem POSYŁAM CIĘ DO OSOBY 1, 2, 3, 4, 5, krzyżówka do wklejenia do zeszytu dla każdego ucznia.

II. PRZEBIEG LEKCJI

I. Czynności wstępne

1. MODLITWA na rozpoczęcie. Prosimy Boga w intencji wszystkich ludzi – żyjących w Polsce i na świecie – którzy potrzebują pomocy bliźnich. Nauczyciel rozpoczyna (najlepiej przy akompaniamencie gitary) śpiew pieśni „Duch Święty niech jednoczy nas”.

2. Sprawdzenie listy obecności.

II. Część właściwa

1. AUTOPREZENTACJA. Uczniowie otrzymują od nauczyciela kartki (np. niebieskie dla chłopców i różowe dla dziewczynek) z napisem: OTO JA..., czyli kto? Będą musieli dokończyć zdania przynajmniej trze-

ma określeniami, np. OTO JA: 1. Zosia; 2. Dziewczynka; 3. Uczennica klasy czwartej; 4. Siostra Bartka. Uczniowie na ochotnika mogą głośno przeczytać to, co napisali.

2. Zapisanie pierwszej części tematu lekcji: OTO JA.

3. Praca w parach. Uczniowie otrzymują wykreślankę. Będą musieli poszukać, a następnie wykreślić z rzędów poziomych i pionowych dwanaście wyrazów (woda, dom, miłość, szkoła, rodzina, jedzenie, zdrowie, ubranie, Bóg, Jezus, sen, powietrze) określających KTO/CO POZWALA I POMAGA NAM ŻYĆ. Po zakończeniu pracy, u dołu strony, zapiszą hasło odczytane z rzędów poziomych: JESTEM SZCZĘŚCIARZEM – NA PEWNO! Następnie przepiszą je do zeszytów.

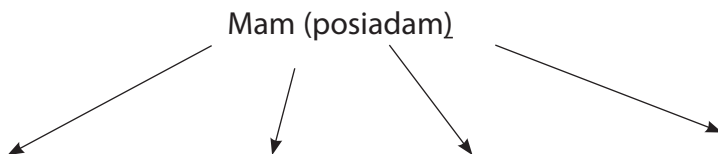
J	E	W	O	D	A	S	D	O	M	T	E
R	M	M	I	Ł	O	Ś	Ć	S	Z	C	S
O	Z	Ę	J	E	D	Z	E	N	I	E	Z
D	Ś	Z	D	R	O	W	I	E	C	I	K
Z	B	A	U	B	R	A	N	I	E	R	O
I	Ó	Z	E	J	E	Z	U	S	M	-	Ł
N	G	N	A	S	E	N	P	E	W	N	A
A	O	P	O	W	I	E	T	R	Z	E	!

4. Prezentacja multimedialna. Nawiązując do hasła, nauczyciel wyświetla na tablicy prezentację PDMD i ją omawia (<https://dzieciom-misji.missio.org.pl/>). Może również wykorzystać mapę świata oraz plakaty/fotografie, ukazując poszczególne kontynenty i problemy żyjących tam dzieci.

5. Notatka

Do hasła JESTEM SZCZĘŚCIARZEM nauczyciel dopisuje na tablicy słowo **mam (posiadam)**, a potem pod strzałkami, korzystając z wypowiedzi uczniów, wszystko co sprawia, że jesteśmy radośni i szczęśliwi (można użyć słów, które wystąpiły w wykreślanke).

JESTEM SZCZĘŚCIARZEM

Komentarz nauczyciela:

Jak widzicie, nie wszyscy ludzie na świecie są takimi szczęściarzami jak my. Ale PAN BÓG KOCHA KAŻDEGO CZŁOWIEKA i dlatego POSYŁA NAS DO LUDZI, byśmy – czyniąc dobro – zanieśli im JEGO MIŁOŚĆ.

Nauczyciel umieszcza na tablicy drugą część tematu lekcji: POŚLIJ MNIE, po czym prosi, by uczniowie zapisali do zeszytów powyższe zdanie (zapisują je pogrubioną czcionką).

6. Scenka. Nauczyciel rozdaje pięciu uczniom duże kartki z napisami: 1. JESTEM GŁODNY – nic dzisiaj nie jadłem. 2. JEST MI ZIMNO – moja kurtka jest już na mnie za mała. 3. JESTEM ZMARTWIONY – moja mama ciężko choruje. 4. JESTEM ZAŁAMANY – znowu dostałem jedynekę z matematyki. 5. JESTEM ZAINTERESOWANY – czy ktoś opowie mi o Jezusie? Uczniowie z kartkami stają obok siebie przed klasą.

Jeden z wcześniej wybranych uczniów, w albie, odgrywa rolę Jezusa. Wychodzi na środek, a pozostali mówią głośno trzykrotnie: OTO JA, POŚLIJ MNIE. Uczeń odgrywający Jezusa wręcza każdemu kartkę z sercem i napisem POSYŁAM CIĘ. Na pięciu spośród rozdawanych kartek zapisane jest konkretne zadanie: POSYŁAM CIĘ DO OSOBY 1; POSYŁAM CIĘ DO OSOBY 2; itd. Po wylosowaniu kartki z zadaniem uczniowie podchodzą do wyznaczonej osoby, stojącej na forum, i podczas jedno/dwuminutowej rozmowy starają się pomóc w rozwiązaniu problemu (np. 1. *Ojej, musisz być bardzo głodny, skoro nic dziś nie jadłeś. A ja dziś zabrałam do szkoły więcej kanapek niż potrzebuję. Chętnie się z tobą podzielę. Mam też jabłko i batonika. Proszę bardzo).*

III. Część końcowa

1. PODSUMOWANIE. Nauczyciel dziękuje uczniom i nagradza (np.

oceną) ich zaangażowanie i pomysłowość. Zadaje pracę domową. Jest to krzyżówka do wklejenia. Jej hasło to: UKOCHANY JEST POSŁANY. Rozwiązanie może być punktem wyjścia do kolejnej lekcji, podczas której można podjąć temat powołania proroka Izajasza i szerzej omówić formy pomocy dzieciom na świecie podejmowane przez Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci.

s. Zofia Dyczko MChR, archidiecezja szczecińsko-kamieńska

Załączniki

Załącznik 1

Duch Święty niech jednoczy nas, D A h G
bo każdy człowiek to siostra i brat. D A G D

1. Otwórzmy serca na tchnienie Ducha,
by każdy wiarą mógł Boga posłuchać.
2. Otwórzmy serca na Boże dary,
by każdy śpiewał dziś dla Jego chwały.
3. Otwórzmy serca na Boże Światło,
by to co dobre w nas nigdy nie zgaśło.

Załącznik 2

<p>Dokończ zdanie, używając przynajmniej trzech określeń. OTO JA, czyli kto?</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 2. 3. 	<p>Dokończ zdanie, używając przynajmniej trzech określeń. OTO JA, czyli kto?</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 2. 3.
<p>Dokończ zdanie, używając przynajmniej trzech określeń. OTO JA, czyli kto?</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 2. 3. 	<p>Dokończ zdanie, używając przynajmniej trzech określeń. OTO JA, czyli kto?</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 2. 3.

Załącznik 3

WYKREŚLANKA

Z rzędów poziomych i pionowych wykreślcie dwanaście wyrazów, które przypomną, KTO/ CO POZWALA I POMAGA NAM ŻYĆ? Pozostałe litery i znaki, czytane rzędami poziomymi, utworzą rozwiązanie. Wpiszcie je w wyznaczonym miejscu na dole strony. Dla ułatwienia, myślnik i wykrzyknik zostały już wpisane.

J	E	W	O	D	A	S	D	O	M	T	E
R	M	M	I	Ł	O	Ś	Ć	S	Z	C	S
O	Z	Ę	J	E	D	Z	E	N	I	E	Z
D	Ś	Z	D	R	O	W	I	E	C	I	K
Z	B	A	U	B	R	A	N	I	E	R	O
I	Ó	Z	E	J	E	Z	U	S	M	-	Ł
N	G	N	A	S	E	N	P	E	W	N	A
A	O	P	O	W	I	E	T	R	Z	E	!

Hasło:

- _____ !

Załącznik 4

**POSYŁAM CIĘ
DO OSOBY 1**

Jezus

**POSYŁAM CIĘ
DO OSOBY 2**

Jezus

**POSYŁAM CIĘ
DO OSOBY 3
Jezus**

**POSYŁAM CIĘ
DO OSOBY 4
Jezus**

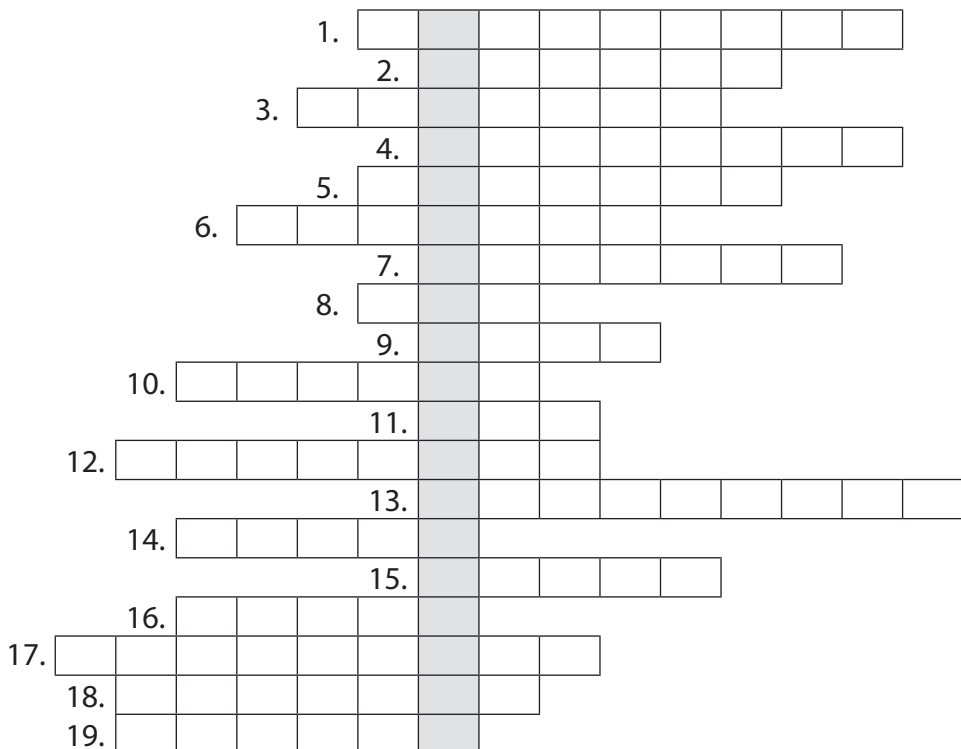
**POSYŁAM CIĘ
DO OSOBY 5
Jezus**

**POSYŁAM CIĘ
Jezus**

Załącznik 5

KRZYŻÓWKA

Opisy do haseł

1. Najmniejszy kontynent świata z kangurami i miami koala
2. Jezus jest... całego świata. Założono Mu koronę cierniową
3. Może być rodzona lub zakonna...
4. Bóg go stworzył na końcu
5. Drzewko bożonarodzeniowe
6. Błask inaczej. W piosence śpiewamy: Otwórzmy serca na Boże...
7. Do szkoły ходzimy, żeby się czegoś...
8. Jezus to ... Boży

9. Żeby żyć, musimy... i pić
10. Przeciwnieństwo radości
11. Odpoczynek w nocy
12. Rozmowa z Panem Bogiem
13. Robienie czegoś dobrego dla innych, np. zmywanie naczyń po obiedzie to ... mamie.
14. Trzej Mędrcy przynieśli Jezusowi dary: mirrę, kadzidło i ...
15. Po przeczytaniu Ewangelii na Mszy św. kapłan mówi: Oto ... Pańskie
16. Nasz Stróż dany przez Boga
17. Opowiada o Jezusie ludziom, którzy jeszcze o Nim nie słyszeli
18. Rodzice i dzieci
19. Przeciwnieństwo słowa syty

NIEDZIELA – 18 X

MSZA ŚWIĘTA

Komentarz na wejście

„Pośród narodów głosicie chwałę Pana” – takie słowa zaśpiewamy dzisiaj w psalmie. Gromadzimy się na Mszy św. w Niedzielę Misyjną, żeby przypomnieć sobie, że od chwili chrztu świętego zadaniem każdego z nas jest głoszenie chwały Boga. Prorok Izajasz powie nam dzisiaj, że to sam Pan Bóg nas wybrał, mocno trzyma za rękę i prowadzi do ludzi. Dziś w sposób szczególny będziemy się modlić za misje i misjonarzy, którzy trudzą się, głosząc Dobrą Nowinę o Panu Jezusie. Prośmy zatem dla nich – jak proponuje nam św. Paweł – o prowadzenie Ducha Świętego i moc przekonywania.

Myśli do homilii

Cel:

- uświadomienie dzieciom, że w przedostatnią niedzielę października Kościół powszechny obchodzi Światowy Dzień Misyjny,
 - wychowanie ich do troski o misjonarzy przez modlitwę i pamięć,
 - przypomnienie, że od chwili chrztu świętego są misjonarzami.
- Ukazanie, jak już dzisiaj mogą realizować swoją misję.

W homilii można wykorzystać prezentację pptx dostępną od 10 września 2020 r. na <https://dzieciom-misji.missio.org.pl/>

Przebieg:

cyfry oznaczają numery slajdów z prezentacji. W razie braku prezentacji można wykorzystać przedmioty zapisane kursywą.

1. (*Kalendarz*) Jaki dziś jest dzień tygodnia? A jaki miesiąc? Czy lubicie październik? A teraz spójrzcie uważnie i policzcie, którą niedzielę października mamy dzisiaj? Rzeczywiście, jest to PRZEDOSTATNIA niedziela miesiąca!

2. (*Zdjęcie Piusa XI*) Dokładnie 94 lata temu papież Pius XI postanowił, że każda PRZEDOSTATNIA NIEDZIELA PAŹDZIERNIKA będzie ŚWIATOWYM DNIEM MISYJNYM, zwanym też NIEDZIELĄ MISYJNĄ, czyli dniem szczególnej pamięci o misjonarzach, a także solidarności ze wszystkimi ludźmi na całym świecie, szczególnie z tymi, którzy jeszcze nie znają Pana Jezusa albo znają Go zbyt mało.

3. (*Zdjęcia misjonarzy*) Czy ktoś z was może wie, kim są misjonarze i co robią? Tak, misjonarze to osoby, które pracują bardzo daleko i pomagają ludziom, ale przede wszystkim GŁOSZĄ im EWANGELIĘ. Jak myślicie, skąd oni wiedzą, co i jak mają mówić?

4. (*Zdjęcie symbolu Ducha Świętego*) W dzisiejszym czytaniu św. Paweł zapewnia nas, że głoszenie Ewangelii zawsze dokonuje się mocą i działaniem Ducha Świętego. To On podpowiada, co mówić i dodaje siły do bycia świadkiem Pana Jezusa.

5. (*Tekst piosenki*) A teraz nauczymy się piosenki: „Ci co zaufali Panu, odzyskują siły, otrzymują skrzydła jak orły, biegną bez zmęczenia” (*uczymy dzieci piosenki, śpiewamy z pokazywaniem*).

Kto zaufał Panu Bogu i pozwala się prowadzić Duchowi Świętemu, ten zawsze ma siłę do głoszenia Ewangelii i bycia świadkiem Pana Jezusa.

6. Słuchajcie, a ja znam też takie osoby, które wcale nie wyjechały daleko, a też są misjonarzami... Czy wy też ich znacie? (*zdjęcia księży, rodziców, dziadków, dzieci z PDMD i różnych innych dzieci*). Pamiętajcie, że każdy, kto został ochrzczony...

7. (*Zdjęcie chrzcielnicy*) ... otrzymał od Pana Jezusa specjalne zadanie, by być misjonarzem. Zobaczcie, tutaj jest nasza parafialna chrzcielnica. To tu Pan Bóg w chwili waszego chrztu, wobec zebranych w kościele ludzi powiedział, jak bardzo was kocha. Wziął wtedy każdego z was mocno za rękę i przez cały czas prowadzi, i nigdy nie opuszcza – jak mówi prorok Izajasz w pierwszym czytaniu. To tutaj rozpoczęło się wasze zadanie, które przypomniał nam dzisiaj autor psalmu: POŚRÓD

NARODÓW GŁOŚCIE CHWAŁĘ PANA. Niektórych Pan Jezus wybrał, żeby w Jego imieniu szli głosić Ewangelię w dalekim świecie, a nas wszystkich po to, żebyśmy byli świadkami Jego Ewangelii w swoich rodzinach, szkołach, a dorośli w miejscach pracy. Jak myślicie, jak to zrobić?

8. *(Zdjęcia dzieci w trudnych sytuacjach z odnośnikami do rzeczywistości dzieci w parafii)*

- Zobaczcie, jak dużo dzieci na świecie cierpi z głodu, bo nie mają co jeść... Będziecie misjonarzami, jeśli będziecie szanować żywność, nie będziecie jej marnować, marudzić przy jedzeniu.

- Bardzo wiele dzieci na świecie nie chodzi do szkoły, bo znajduje się ona zbyt daleko albo jest zbyt droga i rodziców nie stać na jej opłacenie. Będziecie misjonarzami, kiedy będziecie szanować swoją szkołę i pilnie się uczyć.

- Mnóstwo dzieci na świecie nie ma rodziców, bo zginęli w czasie wojny. Będziecie misjonarzami, kiedy będziecie szanować rodziców, dziękować za to, że są i za wszystko, co dla was robią każdego dnia.

- Wiele dzieci na świecie nie ma czasu na zabawę, bo muszą ciężko pracować. Będziecie misjonarzami, kiedy będziecie pomagać w obowiązkach domowych bez marudzenia.

To wszystko na pewno bardzo ucieszy Pana Jezusa, a te wasze zachowania (czasami trudne) możecie ofiarować Panu Jezusowi w intencji misjonarzy.

9. *(Zdjęcie logo PDMD i dzieci z PDMD)* Jeśli chcecie jeszcze bardziej pomagać misjonarzom i być prawdziwymi małymi misjonarzami Jezusa, to możecie się włączyć w Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci, w nasze ognisko misyjne *(jeśli na Mszy św. są obecne dzieci z PDMD lub dzieci, które mają być do niego przyjęte, warto o tym powiedzieć i przedstawić wspólnocie Kościoła lub przynajmniej wspomnieć, że takowe istnieją)*.

10. *(Zdjęcie modlącego się dziecka)* Najważniejszą pomocą dla misjonarzy jest nasza modlitwa. Pomódlmy się dzisiaj, w Niedzielę Misyjną, za wszystkich misjonarzy modlitwą *Zdrowaś Maryjo...*

Modlitwa wiernych

W tym szczególnym dniu zanosimy do Ciebie, Panie Jezu, nasze modlitwy:

– Za papieża Franciszka, aby w zdrowiu mógł prowadzić cały nasz Kościół do Pana Boga. *Ciebie prosimy...*

– Za naszego biskupa, księży z parafii i księży na całym świecie, żeby zawsze uczyli nas prawdy i troszczyli się o to, co należy do Pana Boga. *Ciebie prosimy...*

– Za wszystkie dzieci, które cierpią z powodu wojen, aby w ich krajach zapanował pokój, a one miały spokojne dzieciństwo. *Ciebie prosimy...*

– Za wszystkich misjonarzy, aby nie zniechęcali się trudnościami, lecz mocno trzymali się Słowa Życia. *Ciebie prosimy...*

– Za zmarłych, szczególnie z naszych rodzin, żeby mogli być w niebie i patrzeć na Panu Jezusa. *Ciebie prosimy...*

– Za nas uczestniczących w tej Mszy św., byśmy mocno trzymali się Pana Jezusa i potrafili każdego dnia dawać o Nim świadectwo. *Ciebie prosimy...*

Komentarz do darów

Przygotowując procesję z darami pamiętajmy, aby przedmioty niesione w procesji mimo że wyrażają nasze cenne dary duchowe, nie były jedynie symbolem, ale stanowiły rzeczywisty dar dla naszej parafii, ubogich, konkretnej placówki misyjnej lub PDM.

Panie Jezu, w procesji przynosimy dary dla naszej wspólnoty Kościoła:

(dziecko w stroju azjatyckim lub żółtej koszulce)

• Dla naszej parafialnej Caritas (kuchni parafialnej, itp.) przynosimy PRZYPRAWY I HERBATY, których najwięcej jest w Azji. Ich różnorodność wyraża nasze urozmaicone zaangażowanie w sprawy misji.

(dziecko w stroju z Oceanii lub niebieskiej koszulce)

• Dla naszej parafialnej/szkolnej świetlicy przynosimy ZESZYTY I PRZYBORY SZKOLNE. Dzieci w Oceanii nie zawsze mają możliwość chodzenia do szkoły. Niech te dary pomogą dzieciom naszej parafii uczyć się jak najlepiej.

(dziecko w stroju afrykańskim lub zielonej koszulce)

• Do udekorowania naszego kościoła przynosimy ŚWIEŻE KWIATY. Każdy z nich symbolizuje naszą modlitwę za misjonarzy.

(dziecko w stroju z Ameryki Płd. lub czerwonej koszulce)

• Dla naszych księży przynosimy KOSZ OWOCÓW. Są one znakiem naszej modlitwy i pamięci o kapłanach naszej parafii i na całym świecie.

(dziecko w stroju ludowym lub białej koszulce)

• Do odprawienia tej Mszy św. przynosimy CHLEB, WINO i WODĘ. Pragniemy szczególnie pamiętać o tych, którzy w dalekich krajach nie mają możliwości uczestniczenia w niedzielnej Mszy św.

s. Monika Juszka RMI, PDM Warszawa

Na zakończenie Mszy św. obrzęd przyjęcia dzieci do PDMD, wręczenie legitymacji lub indeksów

ROZWAŻANIA RÓŻAŃCOWE DLA DZIECI

TAJEMNICE RADOSNE

1. Zwiastowanie NMP

Maryja „TAK” powiedziała

na Boże zwiastowanie.

Misjonarze również idą

pełnić Twą wolę, Panie.

Módlmy się o nowe powołania kapłańskie

i zakonne w krajach misyjnych.

2. Nawiedzenie świętej Elżbiety

Maryja poszła do Elżbiety,

bo pomoc było trzeba.

Misjonarze tam spieszą,

gdzie brak chleba i nieba.

Módlmy się, żeby nikomu na świecie nie brakowało pożywienia.

3. Narodzenie Pana Jezusa

Maryja rodzi Dziecię

w stajni między zwierzętami.

Misjonarze głoszą Słowo

bez lęku przed trudnościami.

Módlmy się o bezpieczeństwo dla wszystkich misjonarzy.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Bogu Ojcu w świątyni

Maryja Dziecię ofiaruje.

Każdy misjonarz dla Boga

ze wszystkich sił pracuje.

Módlmy się o siły dla każdego misjonarza.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Maryja po trzech dniach
Syna w świątyni znajduje.
Każdy misjonarz usilnie
Bożych dzieci poszukuje.

Módlmy się za ludzi, którzy jeszcze nie słyszeli o Panu Jezusie.

TAJEMNICE ŚWIATŁA

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

Jan ochrzcił Zbawiciela
w czystych wodach Jordanu.
Misjonarze chrzczą ludzi,
przywracając ich Panu.

Módlmy się o mocną wiarę dla tych, którzy niedawno przyjęli
chrzest.

2. Objawienie siebie na weselu w Kanie

W Kanie Pan Jezus
Boską moc okazuje.
Gdy posyła misjonarzy,
łaski swe przekazuje.

Módlmy się o cierpliwość dla księży, którzy spowiadają i udzielają
łaski odpuszczenia grzechów.

3. Głoszenie królestwa i wzywanie do nawrócenia

Droga królestwa Bożego
drogą nawrócenia.
Misjonarze głoszą Ewangelię
dla bliźnich zbawienia.

Módlmy się, żeby słowa misjonarzy docierały do ludzkich serc.

4. Przemienienie na Górze Tabor

Na Taborze nastąpiła
cudowna przemiana.

Misjonarze robią wszystko,
by ludzi prowadzić do Pana.

Módlmy się za wszystkich, którzy są daleko od Pana Jezusa, żeby
do Niego powrócili.

5. Ustanowienie Eucharystii

Pan Jezus w Wieczerniku
ofiarował się z miłości.
Przez posługę misjonarzy
w wielu sercach gości.

Módlmy się, żeby dzieci, które w tym roku przyjęły po raz pierwszy
Pana Jezusa do swego serca, nigdy od Niego nie odeszły.

TAJEMNICE BOLESNE

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrodzie Oliwnym

Kochany Panie, Ty w Ogrójcu
drżałeś przed kielichem męki.
Za Twą wielką miłość dla mnie
składam Ci stokrotne dzięki.

Módlmy się za ludzi, którzy nie chcą albo nie potrafią się modlić.

2. Biczowanie Pana Jezusa

Okrutne bicze, Chryste,
szarpią Twe święte Ciało.
Wybacz, mój Zbawicielu,
że kocham Cię zbyt mało.

Módlmy się ludzi, którzy cierpią z powodu swojej wiary w Pana Jezusa.

3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

Twą świętą głowę, Panie,
zraniono strasznymi cierniami.
Ja często przez brak miłości
ranię Cię w bliźnich słowami.

Módlmy się, żeby nikt nie przezywał i nie wyśmiewał innych.

4. Pan Jezus niesie krzyż

Krzyż ciężki, Panie Jezu,
niosłeś dla mego zbawienia,
niech miłość moje trudy
na kwiaty dla Ciebie zmienia.

Módlmy się o zdrowie dla wszystkich osób, które dźwigają krzyż choroby.

5. Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

Z miłości w bólu ogromnym
życie za mnie oddałeś,
pragnę Ci życiem dziękować,
że tak mnie ukochałeś.

Módlmy się o wiarę w zmartwychwstanie dla wszystkich ludzi, którym zmarł ktoś bliski.

TAJEMNICE CHWALEBNE

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Po trzech dniach, Panie Jezu,
wstałeś z grobu żywy.

Misjonarze wszędzie głoszą,
żeś Ty Zbawca prawdziwy.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Do nieba odszedłeś, Panie,
gdy wszystko wypełniłeś.
Misjonarze się poświęcają
dla tych, których zbawiłeś.

3. Ześlanie Ducha Świętego

Duch Święty zstępuje z nieba,
aby przemieniać miłością.
Misjonarze pełni Ducha
ewangelizują z radością.

4. Wniebowzięcie Maryi

Zabrałeś, Panie, swą Matkę
do nieba z duszą i ciałem.
Misjonarze na ziemi
głoszą Twoją i Jej chwałę.

5. Ukoronowanie Maryi na Królową nieba i ziemi

Najpokorniejsza Dziewica
teraz w niebie króluje.
Każdy misjonarz opiekę
Królowej i Matki czuje.

*s. Terezjanna, Karmelitanka od Dzieciątka Jezus,
archidiecezja warszawska*

OBRZĘD PRZYJĘCIA DZIECI DO PAPIESKIEGO DZIEŁA MISYJNEGO

Drogie dzieci! Przez pewien czas przygotowywałyście się, aby teraz w sposób pełniejszy uczestniczyć w misyjnej działalności Kościoła. Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci, którego szeregi dzisiaj powiększycie, obejmuje swą troską dzieci z terenów misyjnych, które jeszcze nie znają Pana Jezusa i cierpią z powodu różnego rodzaju niesprawiedliwości, a także pracujących wśród nich misjonarzy.

W obecności swoich rodziców, rodzeństwa i wszystkich tu zgromadzonych powiedzcie, czy dobrowolnie i z ochotą podejmujecie się zadań, które stawia przed wami wasze Misyjne Dzieło.

CELEBRANS:

Czy chcecie pomagać dzieciom i misjonarzom na całym świecie?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Skoro wyrażacie chęć niesienia tej szczególnej pomocy, pytam więc was: Czy chcecie codziennie modlić się za swoich rówieśników z krajów misyjnych nie znających jeszcze Pana Jezusa?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie swoje dobre uczynki ofiarować w intencji tych dzieci i misjonarzy, którzy im głoszą Pana Jezusa?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie część swoich drobnych oszczędności przeznaczać każdego miesiąca dla dzieci nie znających Pana Jezusa, głodnych, chorych, bezdomnych, nagich, opuszczonych i sprzedawanych w niewolę?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie coraz więcej dowiadywać się o pracy misjonarzy i życiu waszych rówieśników przez czytanie czasopisma „Świat Misyjny”?

DZIECI:

Chcemy.

Drogie dzieci, Pan Jezus, któremu pragniecie służyć poprzez niesienie pomocy misjonarzom i dzieciom z krajów misyjnych, niech umocni wasze dobre postanowienia i udzieli swej łaski do wytrwania w nich. Amen.

Bóg w Trójcy Jedyny niech wspomaga rodziców tych dzieci i zebranych tutaj wiernych, aby swoją modlitwą, słowem i świadectwem życia pomagali wytrwać im w powziętych postanowieniach, a przez to stać się radością i nadzieją Kościoła misyjnego. Amen.

OTULCIE ŚWIAT MODLITWĄ ŚWIATOWA DZIECIĘCA GODZINA ŚWIĘTA

Jezus jest „Pierwszym Misjonarzem”, który doskonale zna cierpienia całego świata, bardziej niż wszyscy najznakomitsi specjaliści. Dlatego w pierwszy piątek października dzieci świata łączą się w modlitwie przed Najświętszym Sakramentem. **W tym roku uczynią to 2. października.** Sekretariat Krajowy PDMD zachęca ogniska misyjne i dzieci z innych grup parafialnych, by włączyły się w tę wyjątkową eucharystyczną krucjatę modlitewną. Zaproszenie skierowane jest szczególnie do tych ognisk misyjnych, które nigdy nie brały w niej udziału. Bardzo dobrą motywacją podjęcia tej modlitewnej praktyki jest przeżywany rok duszpasterski pod hasłem „Wielka tajemnica wiary”, który wpisuje się w trzyletni cykl „Eucharystia daje życie”.

Jeden dzień, jedna godzina, miliony modlących się dzieci...

W pierwszy piątek października dzieci gromadzą się w katedrach, kościołach parafialnych, kaplicach, a jeśli nie mają takiej możliwości to przed figurą lub krzyżem w domu. To ich godzina! To ich misja modlitewna: Światowa Godzina Święta! I czynią tak od osiemnastu lat! Modlą się za swoich rówieśników, za chorych, za przywódców, za duchowych przewodników, za Ojca Świętego, ale przede wszystkim w intencji pokoju. Towarzyszą im biskupi, duszpasterze, katecheci, animatorzy i rodzice. A wszystko po to, by kontynuować misję Świętych Dzieci z Fatimy i z entuzjazmem odpowiadać na wezwanie Anioła Pokoju i pełną zatroskania o świat prośbę Matki Bożej.

Solidarność dzieci porusza Serce Boga...

Istotą tej modlitwy jest zwyczajne trwanie przed Jezusem. Bycie z Nim i dla Niego z uwagą i miłością. Jezus, prawdziwie obecny, widzi dzieci zgromadzone w jedności na modlitwie. Za sprawą modlących się serc i zapatrzonych w Niego oczu może i chce uzdrawiać świat. Ma

lekarstwo na wszystkie jego rany. Tej modlitwie towarzyszy, oczywiście, Maryja, Najlepsza Mama – tam gdzie jest to możliwe – w fatimskim wizerunku.

„Projekt” Królowej Niebios...

Do istoty tego dnia należy trwanie w obecności Jezusa wraz z innymi dziećmi i ich opiekunami. Do tej inicjatywy przypisane są dwie szczególne modlitwy: modlitwa „Anioła Pokoju” oraz zawierzenie Niepokalanemu Sercu Maryi. Sensem Dziecięcej Godziny Świętej jest również wspólne odmówienie różańca misyjnego za rodziny i o pokój na świecie. Już do tradycji należy procesja z figurą Matki Bożej i różańcem, a także wykonanie korony lub girlandy dla Maryi. W uroczystej procesji, ale też podczas modlitwy zwykle uczestniczy trójka dzieci przebrana za pastuszków z Fatimy i dzieci w strojach regionalnych oraz strojach reprezentujących 5 kontynentów poświęconych Niepokalanemu Sercu Maryi. Zwyczajem tej szczególnej godziny stał się również dialog przewodniczącego celebracji z jej uczestnikami (odpowiada na ich wcześniej przygotowane pytania), przesłanie skierowane do najmłodszych, a także złożone przez nich prośby przed obliczem Jezusa i Jego Matki (prośby mogą być odczytywane i wplecione w modlitwę różańcową). Wszystko zależy od inicjatywy osób przygotowujących i odpowiedzialnych za to wydarzenie.

Rozpalcie ognisko od Ognia...

Dzięki zaangażowaniu katechetów, animatorów i rodziców modlitwa tego dnia powinna również połączyć dzieci należące do Papieskiego Dzieła Misyjnego, które przez cały rok z wielką troską modlą się za świat. U początku nowego roku formacyjnego daje się im bowiem doświadczyć, skąd bije źródło wszelkiej aktywności misyjnej. Wszystko zaczyna się od osobistego spotkania z Jezusem i spotkania z Kościołem – wspólnotą, która jest apostołska i powszechna. Jest to także stosowny czas, by przypomnieć dzieciom zaangażowanym

w PDMD o „Światowym Funduszu Solidarności”, na który „składają się” ofiary z ich osobistych wyrzeczeń. Rozporządza nim Ojciec Święty i przez Papieskie Dzieła Misyjne przychodzi z pomocą najbardziej potrzebującym dzieciom świata.

Sekretariat Krajowy PDMD bardzo prosi o informacje o zaangażowaniu w tę inicjatywę łączącą dzieci świata w modlitwie (zdjęcia, relacje z tego wydarzenia, oświadczenia o zgodzie na publikację zdjęć). Istnieje możliwość zgłoszenia uczestnictwa dzieci z parafii, szkoły, ogniska misyjnego w tzw. „duchowym bukietcie dla Maryi” na stronie: <https://childrenoftheeucharist.org/worldwide-spiritual-bouquet/>

Oprac. s. Katarzyna Murawska FMM, PDM Warszawa

ANEKS

Jak żyć przesłaniem Fatimy? Jedna obietnica, 5 kroków (propozycja dla rodzin)...

Jest to inicjatywa formacyjna Światowej Dziecięcej Godziny Świętej skierowana do rodziców i wychowawców, a jej celem jest zachowanie wiary katolickiej w sercach dzieci.

Krok 1: Ofiarowanie

Codzienna poranna modlitwa zgodna z życzeniem Maryi (z 13 lipca 1917 r.).

Ofiarowanie dobrych uczynków, cierpień i umartwień dnia:

O Jezu, czynię to z miłości do Ciebie w intencji nawrócenia grzeszników oraz jako zadośćuczynienie za grzechy popełnione przeciwko Niepokalanemu Sercu Maryi.

Krok 2: „Złóż wizytę Jezusowi”

Wychowywanie dzieci do praktyki spotkania z Jezusem obecnym w tabernakulum i adoracji (w różnych okolicznościach dnia).

Krok 3: Zawierzenie Niepokalanemu Sercu Maryi

To pomoc dziecku w zrozumieniu, że zawierając Sercu Maryi swoje młode życie, okazuje Jej zaufanie i oddaje się pod Jej czułą opiekę.

Modlitwa zawierzenia:

Najświętsza Dziewico Maryjo, moja Matko, oddaję Twojemu Niepokalanemu Sercu moje ciało, moją duszę i wszystkie moje uczynki. Chcę być dokładnie takim, jakim Ty chcesz, żebym był, i robić to, co Ty chcesz, bym robił. Nie lękam się, bo zawsze jesteś przy mnie. Pomóż mi kochać Jezusa, Twojego Syna, całym moim sercem, ponad wszystko. Weź mnie za rękę, bym zawsze mógł być z Tobą.

Krok 4: „Noś znak zawierzenia”

Pięknym zwyczajem jest nałożenie swojemu dziecku poświęconego medalika Niepokalanej lub wizerunku Pani Szkaplerznej (Matki Bożej z Góry Karmel). Powinno się tego dokonać w kościele, np. przy okazji święta maryjnego lub pierwszej soboty miesiąca czy Dziecięcej Godziny Świętej.

Krok 5: „Odmawiajcie różaniec!”

„Módlcie się modlitwą różańcową każdego dnia o pokój na świecie” (prośba Maryi z 13 października 1917 r.).

Żółty „dziesiątek” z rodzinami Azji i całego świata, by wzrastać w świętości.

Zielony „dziesiątek” z rodzinami Afryki i całego świata, by wzrastać w cnocie nadziei.

Czerwony „dziesiątek” z rodzinami obu Ameryk i całego świata, by wzrastać w miłości do Boga i do siebie nawzajem.

Niebieski „dziesiątek” z rodzinami Oceanii i całego świata, by wzrastać w miłości do Niepokalanego Serca Maryi.

Biały „dziesiątek” z rodzinami Europy i całego świata, by wzrastać w cnocie czystości.

OFIARY PDMD

W roku 2018 polskie dzieci należące do Papieskiego Dzieła Misyjnego zebrały 2 763 182,74 zł

Ofiary z ich osobistych wyrzeczeń 190 994,13 zł
(oraz ofiar zebranych podczas nabożeństw i akcji „Twórczość dla misji”)

Ofiary z I Komunii Świętej 1 472 052,68 zł

Ofiary z „Kolędników Misyjnych” 1 100 135,93 zł

Sekretariat Generalny PDMD w Rzymie wskazał projekty oraz kraje, do których zostały przekazane ofiary:

Burundi	22 projekty
Kenia	6 projektów
Rwanda	23 projekty
Kolumbia	3 projekty
Ekwador	4 projekty
Peru	4 projekty
Indie	19 projektów
Pakistan	8 projektów
Mjanma	14 projektów
Tajlandia	5 projektów
RAZEM	108 projektów

UWAGA! Okres rozliczeniowy ofiar Kolędników Misyjnych na **projekt roku** (grudzień/styczeń) kończy się **31 stycznia** z uwagi na potrzebę przekazania sprawozdań do Rzymu do przydzielenia projektów złożonych do PDMD przez misjonarzy z całego świata.

Aby wziąć udział w **projekcie roku 2020/21 (dla dzieci Masajów)** ofiary z kolędowania misyjnego należy wpłacić **do Dyrekcji Krajowej PDM do końca stycznia 2021 r.** Po tym terminie ofiary będą wliczone do projektu kolejnego roku.

Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci

nr konta 72 1020 1013 0000 0102 0002 7169

STATYSTYKA MISYJNA

POLSCY MISJONARZE W ŚWIECIE

Dane Komisji Episkopatu ds. Misji z 10 maja 2020 r.

Polscy misjonarze na poszczególnych kontynentach

Aktualnie na misjach posługuje 1886 polskich misjonek i misjonarzy. W stosunku do ubiegłego roku ta liczba zmniejszyła się o 40 osób. Przebywają oni w 99 krajach na wszystkich kontynentach.

Najwięcej polskich misjonarzy pracuje obecnie w 30 krajach Ameryki Południowej i Środkowej – 759 misjonarzy i misjonek z Polski. Krajami, w których jest najwięcej polskich misjonarzy, są: Brazylia – 238, Boliwia – 121, Argentyna – 115, Peru – 58 i Paragwaj – 31. Wśród misjonarzy w Ameryce Południowej i Środkowej przebywa 165 księży diecezjalnych, 397 zakonników, 178 siostr zakonnych i 19 osób świeckich.

W Ameryce Północnej pracuje 16 polskich misjonarzy. Większość w Kanadzie – 10, na Alasce – 4 i na Bermudach – 2. W Ameryce Północnej przebywa 4 księży diecezjalnych, 11 zakonników i 1 osoba świecka.

W 43 krajach afrykańskich ewangelizuje 723 misjonarzy i misjonek. Najwięcej polskich misjonarzy jest w Kamerunie – 110, w Zambii – 65, w Tanzanii – 56, na Madagaskarze – 47, w Republice Południowej Afryki – 38, w Republice Środkowoafrykańskiej – 37, w Demokratycznej Republice Konga – 30 i w Rwandzie – 28. W Afryce przebywa 73 księży diecezjalnych, 289 zakonników, 346 siostr zakonnych i 15 osób świeckich.

W 22 azjatyckich krajach na niwie misyjnej pracuje 326 polskich misjonarzy i misjonek. Najwięcej w Kazachstanie – 117, w Izraelu – 59, na Filipinach – 29, w Japonii – 28, na Tajwanie – 15 i w Uzbekistanie

– 13. W Azji przebywa 46 księży diecezjalnych, 142 zakonników, 133 siostry zakonne i 5 osób świeckich.

W Oceanii 62 polskich misjonarzy pracuje obecnie tylko w jednym kraju – w Papui-Nowej Gwinei. Wśród nich jest 11 księży diecezjalnych, 43 zakonników, 7 sióstr zakonnych i 1 osoba świecka.

Kontynent	Księża diecezjalni	Misjonarze świeccy	Siostry zakonne	Zakonnicy	Razem
Afryka	73	15	346	289	723
Ameryka Południowa i Środkowa	165	19	178	397	759
Ameryka Północna	4	1	-	11	16
Azja i Azja Mniejsza	46	5	133	142	326
Oceania	11	1	7	43	62
Razem	299	41	664	882	1886

Nowi polscy misjonarze w 2020 r.

W czwartek 28 maja 2020 r. w Centrum Formacji Misyjnej w Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia krzyży misyjnych 14 misjonarkom i misjonarzom. Abp Salvatore Pennacchio wręczył krzyże tym, którzy w tym roku przygotowywali się w Centrum Formacji Misyjnej do wyjazdu na placówki misyjne. Wśród osób przyjmujących krzyże misyjne były też trzy siostry zakonne, które do wyjazdu na misje przygotowywały się w swoich zgromadzeniach. W tym roku tradycyjne misyjne posłanie w Gnieźnie, u grobu św. Wojciecha, nie mogło się odbyć ze względu na epidemię.

Krzyże misyjne otrzymało 14 osób. Wśród nich jest 8 księży: z archidiecezji warszawskiej (Kamerun), z diecezji toruńskiej (Kuba), z diecezji ełckiej (Tanzania), z archidiecezji przemyskiej (Kamerun), z die-

cezji płockiej (Jamajka), z diecezji tarnowskiej (Kuba), z archidiecezji łódzkiej (Alaska) oraz z diecezji grodzieńskiej na Białorusi (Republika Środkowoafrykańska). Do pracy misyjnej zostało także posłanych 5 sióstr: 1 ze Zgromadzenia Córek Najczystszej Serca Najświętszej Maryi Panny (Peru), 1 ze Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi (Republika Środkowoafrykańska), 3 ze Zgromadzenia Sióstr Benedyktynek Misjonarek (Kenia).

Krzyż misyjny otrzymała również jedna misjonarka świecka z diecezji łomżyńskiej, która rozpocznie pracę w jednym z krajów afrykańskich.

Polscy biskupi misyjni

W szeregach polskich misjonarzy jest 25 biskupów: w Ameryce Południowej i Środkowej – 12, w Afryce – 6, w Azji – 2, w Oceanii – 3, w Ameryce Północnej – 2.

Ameryka Południowa i Środkowa:

- bp Krzysztof Białasik SVD – Boliwia (Oruro)
- bp Zdzisław Błaszczyk – Brazylia (São Sebastião do Rio de Janeiro)
- bp Janusz Danecki OFM Conv – Brazylia (Campo Grande)
- bp Stanisław Dowłasiewicz OFM Conv – Boliwia (Santa Cruz de la Sierra)
- bp Jan Kot OMI – Brazylia (Ze Doca)
- bp Romuald Maciej Kujawski – Brazylia (Pampas)
- bp Marian Marek Piątek CSSR – Brazylia (Coari)
- bp Bonifacy Antoni Reimann OFM – Boliwia (Ñuflo de Chavez)
- bp Józef Słaby CSSR – Argentyna (prałatura terytorialna Esquel)
- bp Czesław Stanula CSSR – Brazylia (Itabuna)
- bp Jan Wilk OFM Conv – Brazylia (Anapolis)
- bp Edward Zielski – Brazylia (Campo Maior)

Afryka

- bp Stanisław Dziuba OSPPE – Republika Południowej Afryki (Umzimkulu)
- bp Mirosław Gucwa – Republika Środkowoafrykańska (Bouar)
- bp Tadeusz Kusy – Republika Środkowoafrykańska (Kaga-Bandoro)
- bp Jan Ozga – Kamerun (Doume-Abong-Mbang)
- bp Adam Musiałek – Republika Południowej Afryki (De Aar)
- bp Zygmunt Robaszkiewicz MSF – Madagaskar (Morombe)

Azja

- abp Tomasz Peta – Kazachstan (Astana)
- bp Jerzy Maculewicz OFM Conv – Uzbekistan (Taszkient)

Oceania

- abp Wilhelm Józef Kurtz SVD – Papua-Nowa Gwinea (Madang)
- bp Dariusz Kałuża – Papua-Nowa Gwinea (Goroka)
- bp Józef Roszyński SVD – Papua-Nowa Gwinea (Wewak)

Ameryka Północna

- bp Wiesław Krótki OMI – Kanada (Churchill-Zatoka Hudsona)
- bp Wiesław Śpiewak CR – Bermudy (Hamilton)

2. STATYSTYKA KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO 219

Z okazji 93. Światowego Dnia Misji, obchodzonego w niedzielę 20 października 2019 r. – miesiąca ogłoszonego Nadzwyczajnym Miesiącem Misyjnym w stulecie listu apostołskiego „Maximum illud”, Agencja *Fides* zaprezentowała wybrane statystyki ukazujące panoramę Kościoła w świecie. Tabele pochodzą z „Rocznika Statystycznego Kościoła” (dane z 31 grudnia 2017 r.) i dotyczą członków Kościoła, jego struktur duszpasterskich, działalności w dziedzinie zdrowia, pomocy społecznej i edukacji. W nawiasach podana jest zmiana względem roku poprzedniego (2016) – wzrost (+) lub spadek (-) według porównań dokonanych przez Agencję *Fides*.

Ludność świata

Na dzień 31 grudnia 2017 r. liczba ludności wynosiła 7 408 374 000 – ze wzrostem o 56 085 000 względem roku 2016. Globalny wzrost dotyczył wszystkich kontynentów. Najbardziej znaczący wzrost odnotowano w Afryce (+33 572 000) i w Azji (+11 975 000), a następnie w Ameryce (+8 738 000), Europie (+1 059 000) i Oceanii (+741 000).

Katolicy

Na ten sam dzień 31 grudnia 2017 r. liczba katolików wynosiła 1 313 278 000 – ze wzrostem o 14 219 000. Wzrost dotyczył wszystkich kontynentów, w tym Europy (+259 000), w której w ubiegłych latach odnotowywano wskaźnik spadku. Najbardziej widoczny wzrost nastąpił, podobnie jak w przeszłości, w Afryce (+5 605 000) i Ameryce (+6 083 000), a następnie w Azji (+2 080 000) i Oceanii (+191 000).

Procentowo liczba katolików na świecie zmalała o 0,06% i wyniosła 17,73% ogółu ludności. Jeśli chodzi o poszczególne kontynenty, odnotowano wzrost w Ameryce (+0,05) i Azji (+0,03), a spadek w Afryce (-0,07), w Europie (-0,02) i w Oceanii (-0,01).

Liczba mieszkańców i katolików przypadających na jednego kapłana

Liczba mieszkańców przypadających na jednego kapłana wzrosła o 132, osiągając 14 468. Wzrost nastąpił w Afryce (+49), w Ameryce (+69), w Europie (+75) i w Oceanii (+337), a spadek, podobnie jak w roku poprzednim, jedynie w Azji (-887).

Liczba katolików przypadających na jednego księdza wzrosła ogółem o 38, prawie tak samo jak w roku ubiegłym (+39), dochodząc do 3168. Wzrost został odnotowany w Ameryce (+48), w Europie (+29) i w Oceanii (+87). Spadek zaś nastąpił w Azji (-15) oraz, wyjątkowo, w Afryce (-9).

Jednostki administracji kościelnej i stacje misyjne

Liczba jednostek administracji kościelnej wzrosła o 1 względem roku poprzedniego, osiągając 3017. Nowe jednostki zostały utworzone w Azji (+2), podczas gdy w Ameryce ich liczba zmniejszyła się o jedną. Na pozostałych kontynentach nie odnotowano zmian.

Liczba stacji misyjnych z rezydującym tam kapłanem wynosiła 2659. W porównaniu z danymi z roku poprzedniego jest ich więcej (+519). Wzrost odnotowano w Ameryce (+460), w Azji (+133) i w Oceanii (+17), spadek zaś w Europie (-44) oraz w Afryce (-47).

Liczba stacji misyjnych bez przebywającego w niej na stałe księdza zmalała o 4696 na wszystkich kontynentach: w Afryce (-1448), w Ameryce (-1333), w Azji (-1899), w Europie (-13) i w Oceanii (-3).

Biskupi

Po raz kolejny wzrosła liczba biskupów diecezjalnych i zakonnych w świecie. Przybyło ich 36, osiągając ogółem 5389. Liczba biskupów diecezjalnych to 4116 (o 26 więcej niż w roku poprzednim), zaś biskupów zakonnych było 1273 (o 10 więcej).

Wzrost liczby biskupów diecezjalnych dotyczył wszystkich konty-

mentów za wyjątkiem Afryki (-1). Ameryka zyskała 18, Azja 1, Europa 5 i Oceania 3.

Liczba biskupów zakonnych wzrosła w Afryce (+7) i w Ameryce (+5), a spadła w Azji (-2). W Europie i w Oceanii stan pozostał bez zmian.

Kapłani

Ogólna liczba kapłanów na świecie zmalała również w roku 2017 i wyniosła 414 582 (-387). Po raz kolejny znaczący spadek odnotowano w Europie (-2946), do której dołączyła Oceania (-97). Wzrost zaś dotyczył Afryki (+1192), Ameryki (+40) i Azji (+1424).

Liczba kapłanów diecezjalnych zmniejszyła się o 21, osiągając liczbę 281 810. Spadek ich liczby, większy niż w przeszłości, odnotowano ponownie w Europie (-2048), a także w Oceanii (-36). Wzrost zaś nastąpił w Afryce (+959), w Ameryce (+404) i w Azji (+700).

Liczba kapłanów zakonnych to 132 772 i zmniejszyła się ogółem o 366, co potwierdza tendencję ostatnich lat. Podobnie jak w latach poprzednich ich liczba wzrosła w Afryce (+233) i w Azji (+724), a spadła w Ameryce (-364), w Europie (-898) i w Oceanii (-61).

Diakoni stali

Liczba diakonów stałych w świecie nadal rośnie. W 2017 r. wzrosła o 582, osiągając liczbę 46 894. Najbardziej znaczący wzrost odnotowano po raz kolejny w Ameryce (+408) i w Europie (+142). Spadek liczby dotyczył jedynie Afryki (-7).

Ogólna liczba stałych diakonów diecezjalnych w świecie wyniosła 46 192, ze wzrostem 583. Zwyżka dotyczyła wszystkich kontynentów: Ameryki (+434), Europy (+140), Oceanii (+7), Azji (+5), z wyjątkiem Afryki (-3).

Ogólna liczba diakonów stałych zakonnych wynosiła 702, ze spadkiem o 1 w porównaniu do roku poprzedniego. Spadek ich liczby odnotowano w Afryce (-4) i w Ameryce (-26), a wzrost w Azji (+23), w Oceanii (+4) i w Europie (+2).

Bracia zakonni i siostry zakonne

Ogólna liczba braci zakonnych zmalała ogółem piąty rok z rzędu o 1090 i wyniosła 51 535. Spadek dotyczył: Europy (-525), Ameryki (-403), Azji (-127) i Oceanii (-83), z wyjątkiem Afryki, gdzie odnotowano wzrost (+48).

Potwierdziła się również tendencja spadkowa liczby siostr zakonnych (-10 535). Ogółem zakonnicy było 648 910. Na poszczególnych kontynentach ponownie nastąpił wzrost w Afryce (+1489) i w Azji (+1118), a spadek w Europie (-7960), w Ameryce (-4883) i w Oceanii (-289).

Instytuty świeckie

Liczba członków męskich instytutów świeckich po raz kolejny zmalała (-33) i wyniosła ogółem 585 osób. Spadek odnotowano w Afryce (-8), w Ameryce (-6), Azji (-7) i w Europie (-12). W Oceanii ich liczba nie uległa zmianie.

Liczba członkiń żeńskich instytutów świeckich zmalała o 343 osoby, wynosząc ogółem 22 057 członkiń. Ich liczba wzrosła w Azji (+58) i w Afryce (+37), zmalała natomiast w Europie (-385), w Ameryce (-51) i w Oceanii (-2).

Misjonarze świeccy i katecheci

Liczba misjonarzy świeckich w świecie wynosiła 355 800, a zatem wzrosła o 1057: w Europie (+836), w Ameryce (+691), w Azji (+454) i w Oceanii (+23). Ich liczba zmalała tylko w Afryce (-947).

Liczba katechistów i katechetów w świecie tym razem zwiększyła się ogółem o 34 032 i wyniosła 3 120 321. Wzrost dotyczył Afryki (+11 405), Ameryki (+22 532), Azji (+2699) i Oceanii (+293). Jedyne spadki odnotowano w Europie (-2897).

Klerycy seminariów wyższych

Ogólna liczba kleryków wyższych seminariów diecezjalnych i zakonnych zmalała w 2017 r. o 832 osoby i wyniosła 115 328. Wzrost odnotowano w Afryce (+786) i w Oceanii (+21), a spadek w Ameryce (-853), w Europie (-401) i w Azji (-385).

Ogólna liczba kleryków wyższych seminariów diecezjalnych to 70 706 (mniej o 411 w porównaniu z rokiem poprzednim), a zakonnych 44 622 (mniej o 421). W przypadku wyższych seminariów diecezjalnych wzrost dotyczył Afryki (+505) i Oceanii (+17), a spadek Ameryki (-376), Europy (-355) i Azji (-202).

Liczba kleryków wyższych seminariów zakonnych zwiększyła się w Afryce (+281) i w Oceanii (+4), zmniejszyła się zaś w Ameryce (-477), w Azji (-183) i w Europie (-46).

Klerycy seminariów niższych

Ogólna liczba kleryków niższych seminariów diecezjalnych i zakonnych zmniejszyła się o 835 i wyniosła 100 781. Spadek odnotowano w Afryce (-403), w Ameryce (-347) i w Europie (-167). W Oceanii ich liczba pozostała bez zmian, a wzrost nastąpił w Azji (+82).

Ogólna liczba kleryków niższych seminariów diecezjalnych wyniosła 78 336 (-33), a zakonnych 22 445 (-802).

Wzrost liczby kleryków niższych seminariów diecezjalnych odnotowano w Azji (+367) i w Oceanii (+7), a spadek w Ameryce (-269) i w Europie (-120) i w Afryce (-18).

Z kolei liczba kleryków niższych seminariów zakonnych zmniejszyła się we wszystkich częściach świata: w Afryce (-385), w Azji (-285), w Ameryce (-78), w Europie (-47) i w Oceanii (-7).

Instytucje oświatowe i wychowawcze

W dziedzinie oświaty i wychowania Kościół katolicki kierował w świecie 71 305 przedszkolami dla 7 303 839 dzieci, 101 527 szkołami

podstawowymi dla 34 558 527 uczniów, 48 560 szkołami średnimi dla 20 320 592 uczniów.

Ośrodki charytatywne i ośrodki pomocy

Ośrodki charytatywne i ośrodki pomocy, kierowane przez Kościół na całym świecie, obejmowały: 5269 szpitali, najwięcej w Ameryce (1399) i w Afryce (1367); 16 068 przychodni, głównie w Afryce (5907), Ameryce (4330) i w Azji (2919); 646 leprozoriów, głównie w Azji (362) i w Afryce (229); 15 735 domów dla osób starszych, przewlekle chorych i niepełnosprawnych, głównie w Europie (8475) i Ameryce (3596); 9813 domów dziecka, w większości w Azji (3473); 10 492 świetlice dla dzieci, najwięcej w Ameryce (3153) i Azji (2900); 13 065 poradni małżeńskich, głównie w Europie (5676) i Ameryce (4798); 3169 centrów edukacji i reedukacji społecznej oraz 31 182 innych instytucji.

Tabele statystyczne

Opracowane przez Agencję Fides dane są wyciągiem z „Rocznika Statystycznego Kościoła” i dotyczą roku 2017. W nawiasach zaznaczono zmiany: wzrost (+) lub spadek (-) względem roku poprzedniego.

Ludność świata – katolicy

Kontynent	Ludność	Katolicy	Procent katolików
Afryka	1 220 670 000 (+33 572 000)	34 040 000 (+5 605 000)	19,17% (-0,07)
Ameryka	999 485 000 (+8 738 000)	637 374 000 (+6 083 000)	63,77% (+0,05)
Azja	4 428 782 000 (+11 975 000)	145 448 000 (+2 080 000)	3,28% (+0,03)
Europa	719 077 000 (+1 059 000)	285 771 000 (+259 000)	39,74% (-0,02)

Oceania	40 360 000 (+741 000)	10 644 000 (+191 000)	26,37 (-0,01)
Ogółem	7 408 374 000 (+56 085 000)	1 313 278 000 (+14 219 000)	17,73 (+0,06)

Liczba mieszkańców/katolików przypadająca na jednego kapłana

Kontynent	Liczba mieszkańców na kapłana	Liczba katolików na kapłana
Afryka	26 296 (+49)	5042 (-9)
Ameryka	8160 (+69)	5204 (+48)
Azja	44 761 (-887)	2157 (-15)
Europa	4142 (+75)	1646 (+29)
Oceania	8734 (+337)	2303 (+87)
Ogółem	14 468 (+132)	3168 (+38)

Jednostki administracji kościelnej i stacje misyjne

Kontynent	Jednostki administracji kościelnej	Stacje misyjne z kapłanem	Stacje misyjne bez kapłana
Afryka	541 (=)	302 (-47)	77 583 (-1448)
Ameryka	1093 (-1)	978 (+460)	21 102 (-1333)
Azja	543 (+2)	932 (+133)	37 838 (-1899)
Europa	759 (=)	388 (-44)	527 (-13)
Oceania	81 (=)	59 (+17)	741 (-3)
Ogółem	3017 (+1)	2 659 (+519)	137 791 (-4696)

Biskupi

Kontynent	Biskupi ogółem	Biskupi diecezjalni	Biskupi zakonnici
Afryka	722 (+6)	507 (-1)	215 (+7)
Ameryka	2042 (+23)	1472 (+18)	570 (+5)
Azja	800 (-1)	611 (+1)	189 (-2)

Europa	1690 (+5)	1441 (+5)	249 (=)
Oceania	135 (+3)	85 (+3)	50 (=)
Ogółem	5389 (+36)	4116 (+26)	1273 (+10)

Kapłani

Kontynent	Kapłani ogółem	Kapłani diecezjalni	Kapłani zakonni
Afryka	46 421 (+1192)	32 480 (+959)	13 941 (+233)
Ameryka	122 487 (+40)	85 233 (+404)	37 254 (-364)
Azja	67 442 (+1424)	38 422 (+700)	29 020 (+724)
Europa	173 611(-2946)	122 900 (-2048)	50 711 (-898)
Oceania	4621 (-97)	2775 (-36)	1846 (-61)
Ogółem	414 582 (-387)	281 810 (-21)	132 772 (-366)

Diakoni stali

Kontynent	Diakoni stali ogółem	Diakoni stali diecezjalni	Diakoni stali zakonni
Afryka	465 (-7)	430 (-3)	35 (-4)
Ameryka	30 813 (+408)	30 620 (+434)	193 (-26)
Azja	346 (+28)	221 (+5)	125 (+23)
Europa	14 819 (+142)	14 476 (+140)	343 (+2)
Oceania	451 (+11)	445 (+7)	6 (+4)
Ogółem	46 894 (+582)	46 192 (+583)	702 (-1)

Bracia zakonni i siostry zakonne

Kontynent	Bracia zakonni	Siostry zakonne
Afryka	8779 (+48)	73 999 (+1489)
Ameryka	14 415 (-403)	163 285 (-4893)
Azja	12 193 (-127)	172 947 (+1118)
Europa	14 865 (-525)	231 413 (-7960)
Oceania	1283 (-83)	7266 (-289)
Ogółem	51 535 (-1090)	648 910 (-10 535)

Członkowie instytutów świeckich

Kontynent	Członkowie męskich instytutów świeckich	Członkinie żeńskich instytutów świeckich
Afryka	86 (-8)	1162 (+37)
Ameryka	168 (-6)	5365 (-51)
Azja	48 (-7)	1915 (+58)
Europa	282 (-12)	13 579 (-385)
Oceania	1 (=)	36 (-2)
Ogółem	585 (-33)	22 057 (-343)

Misjonarze świeccy, katecheci

Kontynent	Misjonarze świeccy	Katecheci
Afryka	7726 (-947)	427 278 (+11 405)
Ameryka	306 803 (+691)	1 778 279 (+22 532)
Azja	29 687 (+454)	376 314 (+2699)
Europa	11 428 (+836)	523 726 (-2897)
Oceania	156 (+23)	14 724 (+293)
Ogółem	355 800 (+1057)	3 120 321 (+34 032)

Klerycy seminariów wyższych – diecezjalnych i zakonnych

Kontynent	Klerycy seminariów wyższych ogółem	Klerycy seminariów wyższych diecezjalnych	Klerycy seminariów wyższych zakonnych
Afryka	31 248 (+786)	21 026 (+505)	10 222 (+281)
Ameryka	31 536 (-853)	22 200 (-376)	9336 (-477)
Azja	34 365 (-385)	16 176 (-202)	18 189 (-183)
Europa	17 214 (-401)	10 692 (-355)	6522 (-46)
Oceania	965 (+21)	612 (+17)	353 (+4)
Ogółem	115 328 (-832)	70 706 (-411)	44 622 (-421)

Klerycy seminariów niższych – diecezjalnych i zakonnych

Kontynent	Klerycy seminariów niższych ogółem	Klerycy seminariów niższych diecezjalnych	Klerycy seminariów niższych zakonnych
Afryka	53 781 (-403)	47 595 (-18)	6 186 (-385)
Ameryka	12 635 (-347)	9410 (-269)	3225 (-78)
Azja	25 066 (+82)	15 712 (+367)	9354 (-285)
Europa	9089 (-167)	5444 (-120)	3645 (-47)
Oceania	210 (=)	175 (+7)	35 (-7)
Ogółem	100 781 (-835)	78 336 (-33)	22 445 (-802)

Szkoły i uczniowie

	Przedszkola	Dzieci w przedszkolach	Szkoły podstawowe	Uczniowie szkół podstawowych	Szkoły średnie	Uczniowie szkół średnich	Uczniowie szkół wyższych	Studenci uniwersytetów
Afryka	18 813	2 251 425	45 088	19 170 537	15 238	6 367 769	114 086	127 009
Ameryka	15 205	1 242 021	20 599	6 012 055	11 828	3 905 640	612 964	1 776 150
Azja	13 460	1 861 409	15 841	5 536 204	11 270	5 909 398	1 287 231	421 364
Europa	22 327	1 873 860	15 590	3 066 847	9 511	3 637 840	320 777	585 140
Oceania	1 500	75 124	4 409	772 884	713	499 945	10 741	35 632
Ogółem	71 305	7 303 839	101 527	34 558 527	48 560	20 320 592	2 345 799	2 945 295

Ośrodki zdrowia, pomocy społecznej i charytatywne

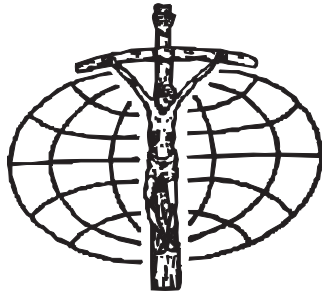
Kontynent	Szpitala	Przychodnie	Szpitala dla trędowatych	Domy dla osób starszych, chronicznie chorych, niepełnosprawnych	Sierocinice	Świetlice dla dzieci	Poradnie małżeńskie	Centra edukacji i reedukacji	Inne instytucje
Afryka	1367	5907	229	683	1663	1765	1504	245	1 137
Ameryka	1399	4330	47	3596	2308	3153	4798	1577	12 458
Azja	1160	2919	362	2620	3473	2900	863	503	2 372
Europa	1038	2361	7	8475	2269	2533	5676	778	14 977
Oceania	305	551	1	361	100	141	224	66	238
Ogółem	5269	16 068	646	15 735	9813	10 492	13 065	3169	31 182

Terytoria podlegające Kongregacji Ewangelizacji Narodów: **1115**
(na 12 września 2019 r.)

Jednostki administracji kościelnej podlegające Kongregacji Ewangelizacji Narodów (terytoria misyjne)

Kontynent	AD	D	OT	WA	PA	M	PT	AA	OP	OGÓŁEM
Afryka	93	392	–	20	2	1	–	–	3	511
Ameryka	7	23	–	40	1	2	1	–	–	74
Azja	77	345	1	17	34	3	–	5	2	484
Oceania	11	31	–	–	1	2	–	–	1	46
OGÓŁEM	188	791	1	77	38	8	1	5	6	1 115

Legenda: archidiecezje (AD), diecezje (D), opactwa terytorialne (OT), wikariaty apostołskie (WA), prefektury apostołskie (PA), misje *sui iuris* (M), prałatury terytorialne (PT), administracje apostołskie (AA), ordynariaty polowe (OP).

PAPIESKIE DZIEŁO ROZKRZEWIANIA WIARY

www.pdrw.missio.org.pl